

Euroopa Liidu Teataja

L 201

Eestikeelne väljaanne

Õigusaktid

49. aastakäik

25. juuli 2006

Sisukord

I Aktid, mille avaldamine on kohustuslik

- ★ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1126/2006, 24. juuli 2006, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 234/2004, milles käsitletakse teatavaid piiranguid Libeeria suhtes ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1030/2003, ning peatatakse teatavate piirangute kohaldamine Libeeria suhtes 1

Komisjoni määrus (EÜ) nr 1127/2006, 24. juuli 2006, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril 4

- ★ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1128/2006, 24. juuli 2006, turustusetapi kohta, millega on seotud searümpade keskmine hind (kodifitseeritud versioon) 6

Komisjoni määrus (EÜ) nr 1129/2006, 24. juuli 2006, millega määratakse kindlaks, kui suures ulatuses saab rahuldada impordisertifikaadi taotlusi, mis esitati juulis 2006 veiseliha tariifikvootide alusel, mis on ette nähtud määrusega (EÜ) nr 1279/98 Bulgaaria ja Rumeenia puhul 9

Komisjoni määrus (EÜ) nr 1130/2006, 24. juuli 2006, millega määratakse kindlaks, millises ulatuses võib rahuldada 2006. aasta juulis esitatud impordilitsentsitaotlusi teatavate piimatoodete puhul, mis kuuluvad määrusega (EÜ) nr 2535/2001 avatud tariifikvootide alla 10

Komisjoni määrus (EÜ) nr 1131/2006, 24. juuli 2006, millega muudetakse teatavate suhkrusektori toodete suhtes määrusega (EÜ) nr 1002/2006 2006/2007. turustusaastaks kehtestatud tüüpilisi hindu ja täiendavaid imporditollimakse 13

II Aktid, mille avaldamine ei ole kohustuslik

Nõukogu

2006/515/EÜ:

- ★ Nõukogu otsus, 18. mai 2006, kultuuri väljendusvormide mitmekesisuse kaitse ja edendamise konventsiooni sõlmimise kohta 15

(Jätkub pöördel)

- ★ Nõukogu otsus, 27. juuni 2006, Euroopa Ühenduse nimel Alpi konventsiooni pinnasekaitseprotokoll, energeetikaprotokoll ja turismiprotokoll sõlmimise kohta 31

Komisjon

- ★ Komisjoni otsus, 19. juuli 2006, millega tunnistatakse põhimõtteliselt täielikuks üksikasjaliku läbivaatuse jaoks esitatud toimikud, pidades silmas metaflumisooni võimalikku kandmist nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse (teatavaks tehtud numbri K(2006) 3238 all) ⁽¹⁾ 34

Euroopa Liidu lepingu V jaotise kohaselt vastuvõetud aktid

- ★ Nõukogu ühine seisukoht 2006/518/ÜVJP, 24. juuli 2006, Libeeria vastu suunatud teatud piiravate meetmete muutmise ja uuendamise kohta 36

I

(Aktid, mille avaldamine on kohustuslik)

NÕUKOGU MÄÄRUS (EÜ) nr 1126/2006,**24. juuli 2006,**

millega muudetakse määrust (EÜ) nr 234/2004, milles käsitletakse teatavaid piiranguid Libeeria suhtes ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1030/2003, ning peatatakse teatavate piirangute kohaldamine Libeeria suhtes

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikleid 60 ja 301,

võttes arvesse 23. jaanuari 2006. aasta ühist seisukohta 2006/31/ÜVJP Libeeria vastu suunatud piiravate meetmete uuendamise kohta ⁽¹⁾ ja 24. juuli 2006. aasta ühist seisukohta 2006/518/ÜVJP, Libeeria vastu suunatud teatud piiravate meetmete muutmise ja uuendamise kohta, ⁽²⁾

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

ning arvestades järgmist:

(1) ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooniga 1521 (2003) Libeeria vastu kehtestatud meetmete rakendamiseks sätestati 10. veebruari 2004. aasta ühises seisukohas 2004/137/ÜVJP, mis käsitleb Libeeria vastu suunatud piiranguid, ⁽³⁾ ÜRO Julgeolekunõukogu Libeeriat käsitlevas resolutsioonis 1521 (2003) sätestatud meetmete rakendamine ning keelustati sõjalise tegevusega seotud rahalise abi andmine Libeeriale. 23. jaanuaril 2006 kinnitati ühise seisukohaga 2006/31/ÜVJP ühise seisukoha 2004/137/ÜVJP piiravate meetmete pikendamist kooskõlas ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooniga 1647 (2005).

(2) Nõukogu määrusega (EÜ) nr 234/2004 ⁽⁴⁾ keelustatakse sõjaväelise tegevusega seotud tehnilise ja finantsabi andmine Libeeriale, töötlemata teemantide import Libeeria riiki ning Libeeria päritoluga ümarpalk- ja puidutoodete import.

(3) Libeerias toimunud arenguid silmas pidades võttis ÜRO Julgeolekunõukogu 13. juunil 2006 vastu resolutsiooni 1683 (2006), millega tehti mõned erandid sõjaväelise tegevusega seotud tehnilise abi andmisele, mis oli sätestatud resolutsiooni 1521 (2003) lõike 2 punktiga b.

(4) ÜRO Julgeolekunõukogu võttis 20. juunil 2006 vastu resolutsiooni 1689 (2006). Ta otsustas läbi vaadata teemantide impordi keelu, kuid mitte uuendada kõikide Libeeria pärit ümarpalk- ja puidutoodete impordi keeldu, mis oli kehtestatud resolutsiooni 1521 (2003) lõikega 10 ning mis pärast mitmeid pikendamisi lõppes 20. juunil 2006. Julgeolekunõukogu on kindlalt otsustanud keelu taaskehtestada, kui Libeerial ei õnnestu üheksakümne päeva jooksul vastu võtta metsandusõigusakte, mille ettepanekud esitas Libeeria valitsuse moodustatud metsandusreformi järelevalvekomitee.

(5) Võttes arvesse nimetatud resolutsioone ja ühiseid seisukohti 2006/31/ÜVJP ja 2006/518/ÜVJP, on tarvis peatada määruse (EÜ) nr 234/2004 artikli 6 lõikes 2 sätestatud Libeeria pärit ümarpalk- ja puidutoodete impordi keeld alates 23. juunist 2006 ning muuta selle määruse artikleid 3 ja 4, et võimaldada anda teatavatel tingimustel abi Libeeria valitsuse poliitsei- ja julgeolekujõududele alates 13. juunist 2006,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määrust (EÜ) nr 234/2004 muudetakse järgmiselt.

1. Artikkel 3 asendatakse järgmisega:

“Artikkel 3

1. Erandina artiklist 2 võib teenuseosutaja asukohaliikmesriigi pädev asutus, mis on loetletud I lisas, lubada:

⁽¹⁾ ELT L 19, 24.1.2006, lk 38.

⁽²⁾ Vt käesoleva ELT lk 36.

⁽³⁾ ELT L 40, 12.2.2004, lk 35. Ühist seisukohta on muudetud ühise seisukohaga 2004/902/ÜVJP (ELT L 379, 24.12.2004, lk 113).

⁽⁴⁾ ELT L 40, 12.2.2004, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1452/2005 (ELT L 230, 7.9.2005, lk 11).

a) anda tehnilist abi, rahastada või anda finantsabi seoses:

- i) relvade ja nendega seotud materjalidega, kui selline abi või teenused on ette nähtud üksnes ÜRO Missiooni Libeerias toetuseks ja sellele kasutamiseks, või
- ii) relvade ja laskemoonaga, mis jäävad julgeoleku eriteenistuse (*Special Security Service*) vastutusel koormamata kasutusse ning mis anti ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1521 (2003) lõikega 21 asutatud komitee heakskiidu alusel selle eriteenistuse liikmetele õppeotstarbel enne 13. juunit 2006;

b) rahastada ja anda finantsabi seoses:

- i) relvade ja nendega seotud materjalidega, mis on ette nähtud üksnes Libeeria relvajõudude ja politsei rahvusvahelise väljaõppe ja reformi programmi toetuseks ja selle käigus kasutamiseks, tingimusel et ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1521 (2003) lõikega 21 asutatud komitee on kõnealuste relvade ja nendega seotud materjalide ekspordi, müügi, tarne või üleandmise heaks kiitnud,
- ii) üksnes humanitaar- või kaitseotstarbeks ettenähtud mittesurmava sõjavarustusega, tingimusel et ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1521 (2003) lõikega 21 asutatud komitee on kõnealuse varustuse ekspordi, müügi, tarne või üleandmise heaks kiitnud, või
- iii) relvade ja laskemoonaga, mis on ette nähtud kasutamiseks nendele Libeeria valitsuse politsei- ja julgeolekujõudude liikmetele, keda on põhjalikult kontrollitud ja kes on saanud väljaõppe alates ÜRO Missiooni Libeerias algusest oktoobris 2003, tingimusel et ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1521 (2003) lõikega 21 asutatud komitee on kõnealuste relvade või laskemoona ekspordi, müügi, tarne või üleandmise heaks kiitnud.

2. Lubasid ei anta seoses juba elluviidud meetmetega.”

“Artikkel 4

1. Kui ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1521 (2003) lõikega 21 asutatud komitee on need meetmed eelnevalt heaks kiitnud, ning erandina käesoleva määruse artiklist 2, võib teenuste osutaja asukohaliikmesriigi I lisas loetletud pädev asutus lubada anda tehnilist abi seoses:

- a) relvade ja nendega seotud materjalidega, mis on ette nähtud üksnes Libeeria relvajõudude ja politsei rahvusvahelise väljaõppe ja reformi programmi toetuseks ja selle käigus kasutamiseks, või
- b) mittesurmava sõjavarustusega, mis on ette nähtud üksnes humanitaar- või kaitseotstarbel kasutamiseks, või
- c) relvade ja laskemoonaga, mis on ette nähtud kasutamiseks nendele Libeeria valitsuse politsei- ja julgeolekujõudude liikmetele, keda on põhjalikult kontrollitud ja kes on saanud väljaõppe alates ÜRO Missiooni Libeerias algusest oktoobris 2003.

ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1521 (2003) lõikega 21 asutatud komitee heakskiit saadakse selle liikmesriigi I lisas osutatud pädeva asutuse kaudu, kus teenuseosutaja asub.

Asjaomase liikmesriigi valitsus ja Libeeria valitsus teevad ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1521 (2003) lõikega 21 asutatud komiteele ühise taotluse punktis c osutatud relvade ja laskemoonaga seotud tehnilise abi heakskiitmiseks.

2. Lubasid ei anta seoses juba elluviidud meetmetega.”

Artikkel 2

Määruse (EÜ) nr 234/2004 artikli 6 lõike 2 kohaldamine peatatakse 18. septembrini 2006.

Artikkel 3

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

2. Artikkel 4 asendatakse järgmisega:

Artiklit 1 kohaldatakse alates 13. juunist 2006. Artiklit 2 kohaldatakse alates 23. juunist 2006.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 24. juuli 2006

Nõukogu nimel
eesistuja
K. RAJAMÄKI

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1127/2006,**24. juuli 2006,****millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

misel käesoleva määruse lisas sätestatud toodete ja ajavahemike puhul.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

- (2) Kooskõlas eespool nimetatud kriteeriumidega tuleb kehtestada kindlad impordiväärtused käesoleva määruse lisas sätestatud tasemetel,

võttes arvesse komisjoni 21. detsembri 1994. aasta määrust (EÜ) nr 3223/94 puu- ja köögivilja impordikorra üksikasjalike eeskirjade kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 4 lõiget 1,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

ning arvestades järgmist:

Artikkel 1

- (1) Määruses (EÜ) nr 3223/94 on sätestatud vastavalt mitme-poolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay vooru tulemustele kriteeriumid, mille alusel komisjon kehtestab kindlad impordiväärtused kolmandatest riikidest importi-

Määruse (EÜ) nr 3223/94 artiklis 4 osutatud kindlad impordiväärtused kehtestatakse vastavalt käesoleva määruse lisale.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 25. juulil 2006.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 24. juuli 2006

*Komisjoni nimel**põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor*

Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ EÜT L 337, 24.12.1994, lk 66. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 386/2005 (ELT L 62, 9.3.2005, lk 3).

LISA

Komisjoni 24. juuli 2006. aasta määrusele, millega kehtestatakse kindlad impordiväärtused, et määrata kindlaks teatava puu- ja köögivilja hind piiril

(EUR/100 kg)		
CN-kood	Kolmanda riigi kood ⁽¹⁾	Kindel impordiväärtus
0702 00 00	052	71,2
	096	41,9
	999	56,6
0707 00 05	052	84,9
	388	52,4
	524	46,9
	999	61,4
0709 90 70	052	77,6
	999	77,6
0805 50 10	388	63,3
	524	49,3
	528	56,6
	999	56,4
0806 10 10	052	143,2
	204	153,4
	220	118,2
	388	8,7
	508	96,6
	512	76,2
	624	224,1
	999	117,2
0808 10 80	388	95,3
	400	111,9
	404	125,7
	508	90,8
	512	90,9
	524	48,3
	528	82,3
	720	101,2
	800	153,9
	804	106,6
	999	100,7
0808 20 50	388	106,4
	512	93,1
	528	80,8
	720	29,6
	804	97,1
	999	81,4
0809 10 00	052	133,6
	999	133,6
0809 20 95	052	265,7
	400	401,5
	404	426,8
	999	364,7
0809 30 10, 0809 30 90	052	157,1
	999	157,1
0809 40 05	624	136,5
	999	136,5

⁽¹⁾ Riikide nomenklatuur on sätestatud komisjoni määrmes (EÜ) nr 750/2005 (ELT L 126, 19.5.2005, lk 12). Kood 999 tähistab "muud päritolu".

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1128/2006,**24. juuli 2006,****turustusetapi kohta, millega on seotud searümpade keskmine hind
(kodifitseeritud versioon)**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

ühenduse searümpade liigitusskaalat ning komisjoni määrusega (EMÜ) nr 2967/85 ⁽⁶⁾ kehtestatud üksikasjalikke rakenduseeskirju kasutades.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 29. oktoobri 1975. aasta määrust (EMÜ) nr 2759/75 sealihaturu ühise korralduse kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 4 lõiget 6,

(6) Tuleks vastu võtta määrus, mis ühendaks kõik eeskirjad turustusetapi kohta, millega on seotud searümpade keskmine hind.

ning arvestades järgmist:

(7) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on kooskõlas sealihaturu korralduskomitee arvamusega,

(1) Komisjoni 27. novembri 1989. aasta määrust (EMÜ) nr 3537/89 turustusetapi kohta, millega on seotud searümpade keskmine hind, ⁽²⁾ on oluliselt muudetud. ⁽³⁾ Selguse ja otstarbekuse huvides tuleks kõnealune määrus kodifitseerida.

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1(2) Tüüpilisteks turgudeks on igas riigis kõik komisjoni määruse (EÜ) nr 908/2006 ⁽⁴⁾ I lisas loetletud turud.

1. Määruse (EMÜ) nr 2759/75 artikli 4 lõikes 2 viidatud searümpade turuhind ühenduses määratakse kindlaks käibemaksuta hindade põhjal, mida elussigade tarnijatele sigade tapamajadesse toomisel makstakse.

(3) Vastavalt määrusele (EMÜ) nr 2759/75 tuleb kindlaks määrata searümpade kaalutud keskmine hind ühenduse tüüpilistel turgudel, et hinnata, kas turuolukord nõuab sekkumismeetmeid.

2. Lõikes 1 viidatud hinnad sisaldavad töötlemata rupsi ja loomsete jääkide väärtust ning need esitatakse 100 kg jahutatud searümpade kohta,

(4) Searümpade keskmise hinna kindlaksmääramiseks on vaja võrreldavaid ühenduse hindu. Seda tuleks teha searümpade ühtse kvaliteedi alusel, mis vastab määruse (EMÜ) nr 2759/75 artikli 4 lõikes 1 viidatud standardkvaliteedile, ning selgelt määratletud turustusetapil. Kuna searümpasid turustatakse üldjuhul tapamaja etapil, tuleks hind määrata sellel etapil.

— mis on esitatud kooskõlas määruse (EMÜ) nr 3220/84 artikli 2 lõikega 1 kehtestatud võrdlusesitusviisiga

(5) Searümpade noteeringud tuleb kogu ühenduses teha nõukogu määrusega (EMÜ) nr 3220/84 ⁽⁵⁾ kehtestatud

ning

⁽¹⁾ EÜT L 282, 1.11.1975, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1913/2005 (ELT L 307, 25.11.2005, lk 2).⁽²⁾ EÜT L 347, 28.11.1989, lk 20. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 1572/95 (EÜT L 150, 1.7.1995, lk 52).⁽³⁾ Vt lisa I.⁽⁴⁾ ELT L 168, 21.6.2006, lk 11.⁽⁵⁾ EÜT L 301, 20.11.1984, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 3513/93 (EÜT L 320, 22.12.1993, lk 5).

— kaalutud ja liigitatud tapamaja konksudel ning mille registreeritud mass on ümber arvestatud jahutatud rümba massiks määruse (EMÜ) nr 2967/85 artikliga 2 kehtestatud meetodil.

⁽⁶⁾ EÜT L 285, 25.10.1985, lk 39. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 3127/94 (EÜT L 330, 21.12.1994, lk 43).

Artikkel 2

1. Searümpade turuhind liikmesriigis võrdub selle liikmesriigi turgudel või määruse (EÜ) nr 908/2006 I lisas loetletud noteerimiskeskustes registreeritud noteeringute keskmisega.

2. Lõikes 1 viidatud hinnad määratakse kindlaks järgmise massiga rümpade registreeritud noteeringute põhjal:

— 60 kuni vähem kui 120 kg E klassis,

— 120 kuni vähem kui 180 kg R klassis.

Kaaluklasside valik ja nende võimalik edaspidine kaalumise jääb asjaomase liikmesriigi otsustada; liikmesriik teavitab sellest komisjoni.

Artikkel 3

Määrus (EMÜ) nr 3537/89 tunnistatakse kehtetuks.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele kooskõlas II lisas esitatud vastavustabeliga.

Artikkel 4

Käesolev määrus jõustub kahekümnenadal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 24. juuli 2006

Komisjoni nimel
president

José Manuel BARROSO

*I LISA***Kehtetuks tunnistatud määrus koos muudatusega**

Komisjoni määrus (EMÜ) nr 3537/89

(EÜT L 347, 28.11.1989, lk 20)

Komisjoni määrus (EÜ) nr 1572/95

(EÜT L 150, 1.7.1995, lk 52)

II LISA

VASTAVUSTABEL

Määrus (EMÜ) nr 3537/89	Käesolev määrus
Artikkel 1	Artikkel 1
Artikkel 2	Artikkel 2
Artikkel 3	—
—	Artikkel 3
Artikkel 4	Artikkel 4
—	I lisa
—	II lisa

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1129/2006,**24. juuli 2006,**

millega määratakse kindlaks, kui suures ulatuses saab rahuldada impordisertifikaadi taotlusi, mis esitati juulis 2006 veiseliha tariifikvootide alusel, mis on ette nähtud määrusega (EÜ) nr 1279/98 Bulgaaria ja Rumeenia puhul

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 17. mai 1999. aasta määrust (EÜ) nr 1254/1999 veise- ja vasikalihaturu ühise korralduse kohta, ⁽¹⁾

võttes arvesse komisjoni 19. juuni 1998. aasta määrust (EÜ) nr 1279/98, milles on sätestatud Bulgaariale ja Rumeeniale nõukogu otsustega 2003/286/EÜ ja 2003/18/EÜ kehtestatud veiseliha tariifikvootide rakenduseeskirjad, ⁽²⁾ eriti selle artikli 4 lõiget 4,

ning arvestades järgmist:

Komisjoni määruse (EÜ) nr 1279/98 artiklis 1 määrati kindlaks Rumeeniast ja Bulgaariast pärit veiseliha kogused, mida võib eritingimustel importida ajavahemikul 1. juulist 2006 kuni 30.

juunini 2007. Rumeeniast ja Bulgaariast pärit veiseliha toodete kogused, millele taotleti impordisertifikaate, on sellised, et taotlused saab täies ulatuses rahuldada,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Iga impordisertifikaadi taotlus, mis esitati ajavahemikul 1. juulist kuni 31. detsembrini 2006 kvootide piires, millele osutatakse määruuses (EÜ) nr 1279/98, rahuldatakse täies ulatuses.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 25. juulil 2006.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 24. juuli 2006

Komisjoni nimel

põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor

Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 21. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1899/2004 (ELT L 328, 30.10.2004, lk 67).

⁽²⁾ EÜT L 176, 20.6.1998, lk 12. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1240/2005 (ELT L 200, 30.7.2005, lk 34).

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1130/2006,**24. juuli 2006,****millega määratakse kindlaks, millises ulatuses võib rahuldada 2006. aasta juulis esitatud impordilitsentsitaotlusi teatavate piimatoodete puhul, mis kuuluvad määrusega (EÜ) nr 2535/2001 avatud tariifikvootide alla**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 17. mai 1999. aasta määrust (EÜ) nr 1255/1999 piima- ja piimatooteturu ühise korralduse kohta, ⁽¹⁾võttes arvesse komisjoni 14. detsembri 2001. aasta määrust (EÜ) nr 2535/2001, millega sätestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 1255/1999 üksikasjalikud rakenduseeskirjad seoses piima ja piimatoodete impordikorraga ja tariifikvootide avamisega, ⁽²⁾ eriti selle artikli 16 lõiget 2,

ning arvestades järgmist:

Teatavate määruse (EÜ) nr 2535/2001 I lisas osutatud kvootide puhul on 2006. aasta 1.–10. juulini esitatud taotlused seotud

suuremate kogustega kui saadaolevad kogused. Seega tuleks taotletud koguste suhtes kehtestada jaotuskoefitsiendid,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Koguste suhtes, mille jaoks on ajavahemikuks 2006. aasta 1.–10. juulini taotletud impordilitsentse määruse (EÜ) nr 2535/2001 I.A lisa ja I.B lisa punktides 1 ja 2 ning I.C, I.D, I.E, I.F, I.G ja I.H lisas osutatud kvootide alla kuuluvate toodete puhul, kohaldatakse käesoleva määruse lisas esitatud jaotuskoefitsiente.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 25. juulil 2006.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 24. juuli 2006

*Komisjoni nimel**põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor*

Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 48. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1913/2005 (ELT L 307, 25.11.2005, lk 2).

⁽²⁾ EÜT L 341, 22.12.2001, lk 29. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 926/2006 (ELT L 170, 23.6.2006, lk 8).

I.A LISA

Kvoodi number	Jaotuskoeffitsient
09.4590	1,0000
09.4599	0,0174
09.4591	—
09.4592	—
09.4593	1,0000
09.4594	1,0000
09.4595	0,0102
09.4596	1,0000

I.B LISA

1. Rumeenia

Kvoodi number	Jaotuskoeffitsient
09.4771	1,0000
09.4772	—
09.4758	0,4450

2. Bulgaaria

Kvoodi number	Jaotuskoeffitsient
09.4773	—
09.4660	1,0000
09.4675	—

I.C LISA

AKV riigid

Kvoodi number	Kogus (t)
09.4026	—
09.4027	—

I.D LISA

Türgi

Kvoodi number	Kogus (t)
09.4101	—

I.E LISA

Lõuna-Aafrika

Kvoodi number	Kogus (t)
09.4151	—

I.F LISA

Šveits

Kvoodi number	Jaotuskoefitsient
09.4155	1,0000
09.4156	1,0000

I.H LISA

Norra

Kvoodi number	Jaotuskoefitsient
09.4781	0,9059
09.4782	0,8611

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 1131/2006,**24. juuli 2006,****millega muudetakse teatavate suhkrusektori toodete suhtes määrusega (EÜ) nr 1002/2006
2006/2007. turustusaastaks kehtestatud tüüpilisi hindu ja täiendavaid imporditollimakse**

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 20. veebruari 2006. aasta määrust (EÜ) nr 318/2006 suhkruturu ühise korralduse kohta, ⁽¹⁾võttes arvesse komisjoni 30. juuni 2006. aasta määrust (EÜ) nr 951/2006, millega kehtestatakse nõukogu määruse (EÜ) nr 318/2006 üksikasjalikud rakenduseeskirjad kolmandate riikidega kauplemise suhtes suhkrusektoris ⁽²⁾ eriti selle artikli 36,

ning arvestades järgmist:

- (1) Valge suhkru, toorsuhkru ja teatavate siirupite tüüpilised hinnad ja täiendavad imporditollimaksud on 2006/2007. turustusaastaks kehtestatud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1002/2006. ⁽³⁾

- (2) Praegu komisjoni käsutuses olevast teabest lähtuvalt tuleks ülalmainitud hindu ja tollimakse muuta määruses (EÜ) nr 951/2006 sätestatud eeskirjade kohaselt,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Määruse (EÜ) nr 951/2006 artiklis 1 nimetatud toodete suhtes 2006/2007. turustusaastaks määrusega (EÜ) nr 1002/2006 kehtestatud tüüpilisi hindu ja täiendavaid imporditollimakse muudetakse käesoleva määruse lisa kohaselt.

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub 25. juulil 2006.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 24. juuli 2006

*Komisjoni nimel**põllumajanduse ja maaelu arenduse peadirektor*

Jean-Luc DEMARTY

⁽¹⁾ ELT L 55, 28.2.2006, lk 1.

⁽²⁾ ELT L 178, 1.7.2006, lk 24.

⁽³⁾ ELT L 178, 1.7.2006, lk 36. Määrust on muudetud määrusega (EÜ) nr 1101/2006 (EÜT L 196, 18.7.2006, lk 11).

LISA

Valge suhkru, toorsuhkru ja CN-koodi 1702 90 99 alla kuuluvate toodete muudetud tüüpilised hinnad ja täiendavad imporditollimaksud, mida kohaldatakse alates 25. juulist 2006

(EUR)

CN-kood	Tüüpiline hind kõnealuse toote 100 kg netomassi kohta	Täiendav imporditollimaks kõnealuse toote 100 kg netomassi kohta
1701 11 10 ⁽¹⁾	29,79	2,35
1701 11 90 ⁽¹⁾	29,79	6,64
1701 12 10 ⁽¹⁾	29,79	2,21
1701 12 90 ⁽¹⁾	29,79	6,21
1701 91 00 ⁽²⁾	35,62	7,42
1701 99 10 ⁽²⁾	35,62	3,65
1701 99 90 ⁽²⁾	35,62	3,65
1702 90 99 ⁽³⁾	0,36	0,31

⁽¹⁾ Nõukogu määruse (EÜ) nr 318/2006 (ELT L 58, 28.2.2006, lk 1) I lisa III punktis määratletud standardkvaliteedi suhtes.⁽²⁾ Määruse (EÜ) nr 318/2006 I lisa II punktis määratletud standardkvaliteedi suhtes.⁽³⁾ 1 % saharoosisisalduse kohta.

II

(Aktid, mille avaldamine ei ole kohustuslik)

NÕUKOGU

NÕUKOGU OTSUS,

18. mai 2006,

kultuuri väljendusvormide mitmekesisuse kaitse ja edendamise konventsiooni sõlmimise kohta

(2006/515/EÜ)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

artikli 151 lõikele 4, kui ka liikmesriigid väga tähtsaks peavad. See aitab kaasa ülemaailmsele kultuuridevahelisele vastastikusele austusele ja arusaamisele.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eelkõige selle artikleid 133, 151, 181 ja 181a koostoimes artikli 300 lõike 2 esimese lõigu teise lausega ja artikli 300 lõike 3 esimese lõiguga,

(4) UNESCO konventsioon tuleks heaks kiita nii kiiresti kui võimalik.

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

(5) Nii ühendus kui liikmesriigid on UNESCO konventsiooniga hõlmatud valdkondades pädevad. Seega peaksid ühendus ja liikmesriigid saama konventsiooniosalisteks, et täita koos UNESCO konventsioonis kindlaks määratud ülesandeid ja kasutada neile kõnealuse konventsiooniga antud õigusi jagatud pädevusega valdkondades kooskõlas-
tatud viisil,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

ON TEINUD JÄRGMISE OTSUSE:

(1) Nõukogu volitas 2004. aasta novembris komisjoni osalema ühenduse nimel Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Hariduse, Teaduse ja Kultuuri Organisatsiooni (UNESCO) läbirääkimistel kultuuri väljendusvormide mitmekesisuse kaitse ja edendamise konventsiooni üle (edaspidi "UNESCO konventsioon"). Komisjon ja liikmesriigid osalesid läbirääkimistel.

Artikkel 1

1. Ühenduse nimel kiidetakse heaks kultuuri väljendusvormide mitmekesisuse kaitse ja edendamise UNESCO konventsioon.

(2) UNESCO konventsioon võeti vastu UNESCO peakonverentsil 20. oktoobril 2005 Pariisis.

2. UNESCO konventsiooni tekst on esitatud käesoleva otsuse la lisas.

(3) UNESCO konventsioon on kultuuri mitmekesisuse ja kultuurivahetuste edendamise oluline ja tõhus tugi-
samm, mida nii ühendus vastavalt asutamislepingu

Artikkel 2

1. Nõukogu eesistujal on õigus määrata isik(ud), kes on volitatud andma ühinemiskirja ühenduse nimel hoiule UNESCO peadirektorile, kooskõlas UNESCO konventsiooni artikli 27 lõikega 4.

⁽¹⁾ Arvamus on esitatud 27. aprillil 2006 (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

2. Nõukogu eesistujal on õigus määrata isik(ud), kes on volitatud andma ühenduse nimel hoiule käesoleva otsuse Ib lisas esitatud pädevusdeklaratsiooni, kooskõlas UNESCO konventsiooni artikli 27 lõike 3 punktiga c.

3. Nõukogu eesistujal on õigus määrata isik(ud), kes on ühinemiskirja üleandmisel volitatud tegema käesoleva otsuse II lisas esitatud ühepoolse deklaratsiooni.

Artikkel 3

Komisjon esindab ühenduse pädevusse kuuluvates küsimustes ühendust UNESCO konventsiooniga loodud organite istungitel,

eelkõige konventsiooniosaliste konverentsil, ja peab ühenduse nimel läbirääkimisi küsimustes, mis kuuluvad nende organite pädevusse.

Artikkel 4

Käesolev otsus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Brüssel, 18. mai 2006

Nõukogu nimel

eesistuja

Franz MORAK

la LISA

TÕLGE

Kultuuri väljendusvormide mitmekesisuse kaitse ja edendamise

KONVENTSIOON

Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Hariduse, Teaduse ja Kultuuri Organisatsiooni peakonverents, mis on tulnud kokku oma 33. istungjärgule 3.–21. oktoobrini 2005 Pariisis,

KINNITADES, et kultuuriline mitmekesisus on inimkonnale omane tunnus;

TEADES, et kultuuriline mitmekesisus on inimkonna ühispärand ning et seda tuleks hinnata ja säilitada kõigi hüvanguks;

OLLES TEADLIK, et kultuuriline mitmekesisus loob rikka ja mitmekülgse maailma, mis suurendab valikuvõimalusi ning tagab inimvõimete ja -väärtuste kasvukeskkonna, ning on seetõttu kogukondade, rahvaste ja riikide säästva arengu peamine tõukejõud;

TULETADES MEELDE, et kultuuriline mitmekesisus, mis on elujõuline demokraatia, sallivuse, sotsiaalse õigluse ning rahvaste ja kultuuride vastastikuse austuse tingimustes, on asendamatut rahu ja julgeoleku tagamiseks kohalikul, riiklikul ja rahvusvahelisel tasandil;

HINNATES KÕRGELT kultuurilise mitmekesisuse tähtsust inimõiguste ülddeklaratsioonis ja muudes üldtunnustatud dokumentides väljendatud inimõiguste ja põhivabaduste täielikuks kasutamiseks;

RÕHUTADES vajadust kaasata kultuur strateegilise elemendina riiklikku ja rahvusvahelisse arengupoliitikasse ning rahvusvahelisse arengukoostöösse, võttes arvesse ka Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni aastatuhande deklaratsiooni (2000), milles eriti rõhutatakse vaesuse kaotamist;

VÕTTES ARVESSE, et kultuur avaldub ajas ja ruumis mitmekesisel kujul ning et see mitmekesisus väljendub inimkonda moodustavate rahvaste ja ühiskondade identiteedi ja kultuuri väljendusvormide ainulaadsuses ja paljususes;

TUNNUSTADES traditsiooniliste teadmiste, eelkõige põlisrahvaste teadmiste olulisust vaimse ja materiaalse rikkuse allikana, nende positiivset panust säästvasse arengusse ning vajadust neid igati kaitsta ja edendada;

TUNNUSTADES vajadust võtta meetmeid kultuuri väljendusvormide mitmekesisuse, sealhulgas nende sisu kaitseks eelkõige olukorras, kus kultuuri väljendusvorme võib ähvardada kadumine või oluline kahjustamine;

RÕHUTADES kultuuri tähtsust sotsiaalse ühtekuuluvuse seisukohast üldiselt ning eelkõige selle võimalusi parandada naiste staatust ja rolli ühiskonnas;

OLLES TEADLIK, et kultuurilist mitmekesisust tugevdab ideede vaba liikumine ning et seda rikastab pidev kultuuride vahetus ja vastastikmõju;

KINNITADES VEEL KORD, et nii mõtte-, sõna- ja informatsioonivabadus kui ka massiteabevahendite mitmekesisus võimaldavad kultuuri väljendusvormide edenemist ühiskonnas;

TUNNUSTADES, et kultuuri väljendusvormide, sealhulgas traditsiooniliste väljendusvormide mitmekesisus on oluline tegur, mis võimaldab üksikisikutel ja rahvastel väljendada ning jagada teistega oma mõtteid ja väärtusi;

TULETADES MEELDE, et keeleline mitmekesisus on kultuurilise mitmekesisuse põhielement, ning KINNITADES TAAS, et haridusel on keskne roll kultuuri väljendusvormide kaitsmisel ja edendamisel;

VÖTTES ARVESSE kultuuride elujõulisuse tähtsust, sealhulgas vähemusrühmadesse kuuluvatele isikutele ja põlisrahvastele, mis väljendub nende vabaduses luua, levitada ja turustada oma kultuuri traditsioonilisi väljendusvorme ning neist osa saada, et kasutada neid oma arenguks;

RÕHUTADES, kui olulised on kultuuride vastastikmõju ja loovus, mis rikastavad ja uuendavad kultuuri väljendusvorme ning tugevdavad nende inimeste rolli, kes osalevad kultuuri arendamises kogu ühiskonna arengu nimel;

TUNNUSTADES intellektuaalomandi õiguste tähtsust kultuuriloomes osalejate toetamisel;

OLLES VEENDUNUD, et kultuuri tegevuse, -kaupade ja -teenuste olemus on nii majanduslik kui ka kultuuriline, sest nad kannavad endas identiteeti, väärtusi ja tähendusi ning seetõttu ei tohi neid käsitleda üksnes kaubandusliku väärtuse kandjatena;

TÕDEDES, et samal ajal kui üleilmastumine, mida hõlbustab info- ja sidetehnoloogia kiire areng, pakub enneolematuid võimalusi kultuuride vastastikmõju tugevdamiseks, kujutab see ka väljakutset kultuurilisele mitmekesisusele, eriti arvestades rikaste ja vaeste riikide ebavõrdsuse süvenemise ohtu;

OLLES TEADLIK UNESCO kohustusest tagada kultuuride mitmekesisuse austamine ning anda soovitusi selliste rahvusvaheliste lepingute sõlmimiseks, mida võib vaja olla selleks, et edendada ideede vaba liikumist sõnas ja pildis;

VIIDATES UNESCO vastuvõetud rahvusvahelistele dokumentidele, milles käsitletakse kultuurilist mitmekesisust ja kultuuriliste õiguste teostamist, ning eelkõige 2001. aasta kultuurilise mitmekesisuse ülddeklaratsioonile,

VÕTAB 20. OKTOOBRI 2005. AASTAL VASTU KÄESOLEVA KONVENTSIOONI.

I. EESMÄRGID JA ALUSPÕHIMÕTTED

Artikkel 1

Eesmärgid

Konventsiooni eesmärgid on:

- a) kaitsta ja edendada kultuuri väljendusvormide mitmekesisust;
- b) luua tingimused kultuuride õitsenguks ning vabaks ja kasulikuks vastastikmõjuks;
- c) julgustada kultuuridevahelist dialoogi, et tagada maailmas ulatuslikum ja tasakaalustatud kultuurivahetus, mis soodustab kultuuride vastastikust austust ja rahukultuuri;
- d) edendada kultuuridevahelist suhtlust, et arendada kultuuride vastastikmõju ja luua rahvusvahelisi ühendusteid;
- e) edendada kultuuri väljendusvormide mitmekesisuse austamist ning selle väärtuse teadvustamist kohalikul, riiklikul ja rahvusvahelisel tasandil;
- f) kinnitada veel kord kultuuri ja arengu seose tähtsust kõikidele riikidele, eelkõige arenguriikidele, ning toetada riikliku ja rahvusvahelise tasandi tegevust selleks, et tagada selle seose tõelise väärtuse tunnustamine;

- g) tunnustada kultuuri tegevuse, -kaupade ja -teenuste erilist olemust identiteedi, väärtuste ja tähenduste kandjatena;

- h) kinnitada veel kord riikide suveräänset õigust säilitada, võtta vastu ning rakendada poliitikat ja meetmeid, mida nad peavad sobivaks, et kaitsta ja edendada kultuuri väljendusvormide mitmekesisust oma territooriumil;

- i) tugevdada rahvusvahelist koostööd ja solidaarsust partnerluse vaimus, eeskätt selleks, et suurendada arenguriikide suutlikkust kaitsta ja edendada kultuuri väljendusvormide mitmekesisust.

Artikkel 2

Aluspõhimõtted

1. Inimõiguste ja põhivabaduste austamise põhimõte

Kultuurilist mitmekesisust on võimalik kaitsta ja edendada üksnes juhul, kui on tagatud inimõigused ja sellised põhivabadused nagu sõna-, info- ja suhtlusvabadus ning üksikisiku võimalus valida kultuuri väljendusvorme. Mitte keegi ei või kasutada käesolevat konventsiooni selleks, et rikkuda inimõiguste ülddeklaratsioonis sätestatud või rahvusvahelise õigusega tagatud inimõigusi ja põhivabadusi või piirata nende kohaldamisala.

2. Suveräänsuse põhimõte

Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni põhikirja ja rahvusvahelise õiguse põhimõtete kohaselt on riigil suveräänne õigus vastu võtta meetmed ja poliitika, et kaitsta ja edendada kultuuri väljendusvormide mitmekesisust oma territooriumil.

3. Kõigi kultuuride võrdse väärikuse ja austamise põhimõte

Kultuuri väljendusvormide mitmekesisuse kaitse ja edendamine eeldab kõigi kultuuride, sealhulgas vähemusrühmadesse kuuluvate isikute ja põlisrahvaste kultuuride võrdse väärikuse ja austamise tunnustamist.

4. Rahvusvahelise solidaarsuse ja koostöö põhimõte

Rahvusvaheline koostöö ja solidaarsus peavad võimaldama riikidel, eelkõige arenguriikidel, luua ja tugevdada kohalikul, riiklikul ja rahvusvahelisel tasandil oma kultuurilise väljenduse, sealhulgas tekkiva või olemasoleva kultuuritööstuse vahendeid.

5. Arengu majandus- ja kultuuriaspektide vastastikuse täiendavuse põhimõte

Kuna kultuur on üks arengu toukejõude, on arengu kultuuriaspektid sama olulised kui majandusaspektid ning üksikisikute ja rahvaste põhiõigus on selles osaleda ja sellest osa saada.

6. Säästva arengu põhimõte

Kultuuriline mitmekesisus on üksikisikute ja ühiskonna hinnaline väärtus. Kultuurilise mitmekesisuse kaitse, edendamine ja säilitamine on praeguste ja tulevaste põlvkondade heaolu nimel toimuva säästva arengu oluline nõue.

7. Võrdse juurdepääsu põhimõte

Võrdne juurdepääs kogu maailma rikkalikele ja mitmekesisitele kultuuri väljendusvormidele ning kultuuride juurdepääs väljendus- ja levivahenditele on kultuurilise mitmekesisuse väärtustamise ja vastastikuse mõistmise edendamise tähtsad osad.

8. Avatuse ja tasakaalu põhimõte

Kui riigid võtavad kultuuri väljendusvormide mitmekesistamist toetavaid meetmeid, peavad nad püüdma asjakohasel viisil edendada avatust teiste maailma kultuuride suhtes ning tagama nende meetmete vastavuse konventsiooni eesmärkidele.

II. KOHALDAMISALA

Artikkel 3

Kohaldamisala

Konventsiooni kohaldatakse konventsiooniosaliste vastuvõetud poliitika ja meetmete suhtes, mis on seotud kultuuri väljendusvormide mitmekesisuse kaitse ja edendamisega.

III. MÕISTED

Artikkel 4

Mõisted

Konventsiooni kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. Kultuuriline mitmekesisus

Kultuuriline mitmekesisus – rühmade ja ühiskondade kultuuride väljendusvormide rohkus. Neid väljendusvorme antakse edasi rühma ja ühiskonna sees ning rühmade ja ühiskondade vahel.

Kultuuriline mitmekesisus ei avaldu mitte ainult kultuuripärandi väljendamise, rikastamise ja mitmekesistes vormides edasiandmise kaudu, vaid ka kunsti loomise, tootmise, levitamise, turustamise ja kasutamise mitmesuguste vormide kaudu, sõltumata kasutatud vahenditest ja tehnoloogiast.

2. Kultuuriline sisu

Kultuuriline sisu – sümboolne tähendus, kunstiline mõõde ja kultuuriväärtused, mis tulenevad kultuuri eripärast või väljendavad seda.

3. Kultuuri väljendusvormid

Kultuuri väljendusvormid – üksikisikute, rühmade ja ühiskondade loovuse väljendusvormid, millel on kultuuriline sisu.

4. Kultuuritegevus, -kaubad ja -teenused

Kultuuritegevus, -kaubad ja -teenused – tegevus, kaubad ja teenused, mis oma konkreetset omadust, kasutust või eesmärki silmas pidades kujutavad endast või annavad edasi kultuuri väljendusvorme oma võimalikust kaubanduslikust väärtusest olenemata. Kultuuritegevusel võib olla iseseisev eesmärk, samahästi võib kultuuritegevus kaasa aidata kultuurikaupade ja -teenuste loomisele.

5. Kultuuritööstus

Kultuuritööstus – lõikes 4 määratletud kultuurikaupu või -teenuseid tootev ja turustav tööstus.

6. Kultuuripoliitika ja -meetmed

Kultuuripoliitika ja -meetmed – kultuuriga seotud kohaliku, riikliku, piirkondliku või rahvusvahelise tasandi poliitika ja meetmed, mis keskenduvad vahetult kultuurile või mis mõjutavad otse üksikisikute, rühmade või ühiskondade kultuuri väljendusvorme, sealhulgas kultuuritegevuse, -kaupade ja -teenuste loomist, tootmist, levitamist ja turustamist, ning juurdepääsu kultuuritegevusele, -kaupadele ja -teenustele.

7. Kaitse

Kaitse – meetmete võtmine kultuuri väljendusvormide mitmekesisuse säilitamiseks, kaitsmiseks ja väärtustamiseks.

Kaitsma – selliseid meetmeid võtma.

8. Kultuuridevaheline suhtlus

Kultuuridevaheline suhtlus – eriilmeliste kultuuride olemasolu ja võrdväärne vastastikmõju ning võimalus luua ühiseid kultuuri väljendusvorme dialoogi ja vastastikuse austuse kaudu.

IV. KONVENTSIOONIOSALISTE ÕIGUSED JA KOHUSTUSED

Artikkel 5

Õiguste ja kohustuste üldreegel

1. Konventsiooniosalised kinnitavad kooskõlas Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni põhikirja, rahvusvahelise õiguse põhimõtete ja inimõigusi käsitlevate üldtunnustatud dokumentidega veel kord oma suveräänset õigust välja töötada oma kultuuripoliitika ja seda rakendada ning võtta meetmeid kultuuri väljendusvormide mitmekesisuse kaitseks ja edendamiseks ning rahvusvahelise koostöö tugevdamiseks, et saavutada konventsiooni eesmärgid.

2. Kui konventsiooniosaline rakendab poliitikat ja võtab meetmeid kultuuri väljendusvormide mitmekesisuse kaitseks ja edendamiseks oma territooriumil, peavad tema poliitika ja meetmed olema kooskõlas käesoleva konventsiooniga.

Artikkel 6

Konventsiooniosaliste õigused riiklikul tasandil

1. Artikli 4 punktis 6 määratletud kultuuripoliitikate ja -meetmete raames võib iga konventsiooniosaline, võttes arvesse oma konkreetseid asjaolusid ja vajadusi, võtta vastu meetmeid kultuuri väljendusvormide mitmekesisuse kaitseks ja edendamiseks oma territooriumil.

2. Sellisteks meetmeteks võivad olla:

- a) regulatiivmeetmed, mille eesmärk on kaitsta ja edendada kultuuri väljendusvormide mitmekesisust;
- b) meetmed, mis annavad riigi oma kultuuritegevusele, -kaupadele ja -teenustele asjakohasel viisil võimaluse leida oma koht kogu riigi territooriumil oleva kultuuritegevuse, -kaupade ja -teenuste hulgas, et luua, toota, levitada, turustada ja kasutada riigi oma kultuuritegevust, -kaupu ja -teenuseid, sealhulgas tegevuse, kaupade ja teenuste puhul kasutatavat keelt käsitlevad meetmed;

c) meetmed, mille eesmärk on tagada riigi oma sõltumatule kultuuritööstusele ja mitteametliku sektori tegevusele tegelik juurdepääs kultuuritegevuse, -kaupade ja -teenuste tootmise, levitamise ja turustamise vahenditele;

d) meetmed, mille eesmärk on anda riiklikku rahalist toetust;

e) meetmed, mille eesmärk on julgustada mittetulundusorganisatsioone ning avalik-õiguslikke ja eraõiguslikke asutusi, loovisikuid ja teisi elukutselisi kultuuritöötajaid arendama ja edendama ideede, kultuuri väljendusvormide ning kultuuritegevuse, -kaupade ja -teenuste vaba vahetust ja levikut ning stimuleerida nende tegevuses loovust ja ettevõtlikkust;

f) meetmed, mille eesmärk on asutada avalik-õiguslikke asutusi ja neid vajaduse korral toetada;

g) meetmed, mille eesmärk on soosida ja toetada loovisikuid ja teisi kultuuri väljendusvormide loomisega tegelevaid isikuid;

h) meetmed, mille eesmärk on suurendada meedia mitmekesisust, sealhulgas avalik-õigusliku ringhäälingu arendamise kaudu.

Artikkel 7

Kultuuri väljendusvormide edendamise meetmed

1. Konventsiooniosalised püüavad luua oma territooriumil keskkonna, mis innustab üksikisikuid ja ühiskonnarühmi:

a) looma, tootma, levitama ja turustama oma kultuuri väljendusvorme ning tagama võimaluse neist osa saada, võttes arvesse naiste ja eri ühiskonnarühmade, nende hulgas vähemusrühmadele kuuluvate isikute ja põlisrahvaste olukorda ning vajadusi;

b) saama osa nende riigi territooriumil, aga ka maailma muudes riikides loodud mitmekesistest kultuuri väljendusvormidest.

2. Samuti püüavad konventsiooniosalised tunnustada loovisikute ja teiste loometegevuses osalejate, nende tööd toetavate kultuurikogukondade ja -organisatsioonide olulist panust ning nende kesket osa kultuuri väljendusvormide mitmekesisuse rikastamisel.

Artikkel 8

Kultuuri väljendusvormide kaitse meetmed

1. Ilma et see piiraks artiklite 5 ja 6 kohaldamist, võib konventsiooniosaline kindlaks teha olukorra, kus kultuuri väljendusvormid tema territooriumil on kadumisohus, oluliselt ohustatud või vajavad muul põhjusel kiiresti kaitset.

2. Konventsiooniosalised võivad võtta kõiki asjakohaseid meetmeid, et kooskõlas konventsiooniga kaitsta ja säilitada kultuuri väljendusvorme lõikes 1 nimetatud olukordades.

3. Konventsiooniosalised annavad artiklis 23 nimetatud valitsustevahelisele komiteele aru kõigist sellises olukorras võetud meetmetest ning komitee võib anda asjakohaseid soovitusi.

Artikkel 9

Teabe jagamine ja läbipaistvus

Konventsiooniosalised:

- a) annavad iga nelja aasta järel UNESCO-le esitatavas aruandes asjakohast teavet meetmete kohta, mis on võetud kultuuri väljendusvormide kaitseks ja edendamiseks nende territooriumil ning rahvusvahelisel tasandil;
- b) määravad kontaktpunkti, kes vastutab konventsiooniga seotud teabe jagamise eest;
- c) jagavad ja vahetavad kultuuri väljendusvormide mitmekesisuse kaitse ja edendamiseks seotud teavet.

Artikkel 10

Haridus ja üldsuse teadlikkus

Konventsiooniosalised:

- a) soodustavad ja edendavad mõistmist kultuuri väljendusvormide mitmekesisuse kaitse ja edendamise tähtsusest, sealhulgas haridusprogrammide ja üldsuse teadlikkust suurendavate programmide kaudu;
- b) teevad teiste konventsiooniosalistega ning rahvusvaheliste ja piirkondlike organisatsioonidega koostööd käesoleva artikli eesmärkide saavutamiseks;
- c) püüavad ergutada loovust ja tugevdada tootmisvõimet, luues selleks kultuuritööstuse valdkonnas haridus-, väljaõppe- ja vahetusprogramme. Neid meetmeid tuleb võtta viisil, mis ei kahjusta traditsioonilisi tootmisviise.

Artikkel 11

Kodanikuühiskonna osalemine

Konventsiooniosalised tunnustavad kodanikuühiskonna põhilist osa kultuuri väljendusvormide mitmekesisuse kaitsmisel ja edendamisel. Konventsiooniosalised innustavad kodanikuühiskonda aktiivselt osalema konventsiooni eesmärkide saavutamisele suunatud jõupingutustes.

Artikkel 12

Rahvusvahelise koostöö edendamine

Konventsiooniosalised püüavad tugevdada kahepoolset, piirkondlikku ja rahvusvahelist koostööd, et luua kultuuri väljendusvormide mitmekesisuse edendamiseks soodsaid tingimusi, võttes eriti arvesse artiklites 8 ja 17 nimetatud olukordi, esmaajoonel selleks, et:

- a) hõlbustada konventsiooniosaliste dialoogi kultuuripoliitika üle;
- b) tugevdada avaliku sektori strateegilist ja juhtimissuutlikkust avaliku sektori kultuuriasutustes ametialase ja rahvusvahelise kultuurivahetuse ning heade tavade tutvustamise kaudu;
- c) tugevdada partnerlust kodanikuühiskonna, valitsusväliste organisatsioonide ja erasektoriga ning nende vahel, et soodustada ja edendada kultuuri väljendusvormide mitmekesisust;
- d) edendada uue tehnoloogia kasutamist ja soodustada partnerlust, et toetada teabevahetust ja kultuurilist üksteisemõistmist ning soodustada kultuuri väljendusvormide mitmekesisust;
- e) soodustada ühistootmis- ja ühisturustamislepingute sõlmimist.

Artikkel 13

Kultuuri kaasamine säästvasse arengusse

Konventsiooniosalised püüavad kõigil tasanditel kaasata kultuuri oma arengupoliitikasse, et luua säästvale arengule kaasaaitavad tingimused ning nende kohaselt soodustada kultuuri väljendusvormide mitmekesisuse kaitset ja edendamist.

Artikkel 14

Arengukoostöö

Konventsiooniosalised püüavad toetada säästva arengu nimel ja vaesuse vähendamiseks tehtavat koostööd, eelkõige seoses arenguriikide erivajadustega, et soodustada jõulise kultuurisektori kujunemist muu hulgas järgmiste vahendite abil:

- a) arenguriikide kultuuritööstuse tugevdamine:
 - i) luues ja tugevdades arenguriikides kultuuri tootmise ja turustamise võimalusi;
 - ii) hõlbustades nende kultuuritegevuse, -kaupade ja -teenuste ulatuslikumat pääsu maailmaturule ja rahvusvahelistesse levivõrgustikesse;

iii) võimaldades elujõuliste kohalike ja piirkondlike turgude teket;

iv) võttes arenenud riikides võimaluse korral asjakohaseid meetmeid, et hõlbustada arenguriikide kultuuritegevuse, -kaupade ja -teenuste pääsu arenenud riikide territooriumile;

v) toetades loometööd ning hõlbustades võimalikult suurel määral arenguriikide loovisikute liikuvust;

vi) soodustades arenenud riikide ja arenguriikide koostööd ka muusika ja filmikunsti valdkonnas;

b) suutlikkuse suurendamine teabe, kogemuste ja teadmiste vahetamise teel ning arenguriikide avaliku ja erasektori töötajate koolitamise abil, mis on muu hulgas seotud strateegilise lähenemise ja juhtimissuutlikkusega, poliitika väljatöötamise ja rakendamisega, kultuuri väljendusvormide edendamise ja turustamisega, mikro-, väike- ja keskmise suurusega ettevõtete arenguga, tehnoloogia kasutamise ning oskuste arendamise ja edasiandmisega;

c) tehnoloogia ja oskusteabe edasiandmine sobivate stimuleerimismeetmete kaudu, eelkõige kultuuritööstuse ja -ettevõtete valdkonnas;

d) rahaline toetamine:

i) artiklis 18 ettenähtud kultuurilise mitmekesisuse rahvusvahelise fondi asutamine;

ii) arenguabi, sealhulgas vajaduse korral tehnilise abi andmine loovuse ergutamiseks ja toetamiseks;

iii) muud rahalise abi viisid, näiteks madala intressiga laenud, toetused ja muud rahastamisvõimalused.

Artikkel 15

Koostööviisid

Konventsiooniosalised soodustavad partnerlussuhete arendamist avaliku ja erasektori ning mittetulundusorganisatsioonide vahel ja nende siseselt, et teha koostööd arenguriikidega nende kultuuri väljendusvormide mitmekesisuse kaitse ja edendamise suutlikkuse arendamisel. Selliste uuenduslike partnerlussuhete puhul keskendutakse arenguriikide praktiliste vajaduste kohaselt infrastruktuuri, inimressursside ja poliitika arendamisele ning kultuuritegevuse, -kaupade ja -teenuste vahetamisele.

Artikkel 16

Arenguriikide sooduskohtlemine

Arenenud riigid hõlbustavad kultuurivahetust arenguriikidega, tagades asjakohaste institutsiooniliste ja õigusraamistike kaudu nende loovisikute ning teiste kultuuritöötajate ja spetsialistide, samuti arenguriikide kultuurikaupade ja -teenuste sooduskohtlemise.

Artikkel 17

Rahvusvaheline koostöö kultuuri väljendusvormidele avalduva tõsise ohu korral

Konventsiooniosalised teevad koostööd vastastikuse abi osutamiseks artiklis 8 nimetatud olukordades, pidades eelkõige silmas arenguriike.

Artikkel 18

Kultuurilise mitmekesisuse rahvusvaheline fond

1. Asutatakse kultuurilise mitmekesisuse rahvusvaheline fond, edaspidi "fond".

2. Fond koosneb UNESCO finantseerimise kohaselt loodud sihtfondidest.

3. Fondi vahenditeks on:

a) konventsiooniosaliste vabatahtlikud sissemaksed;

b) UNESCO peakonverentsi sihtotstarbelised eraldised;

c) sissemaksed, kingitused või pärandused, mis on saadud teiselt riikidelt, Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni organisatsioonidelt või programmide, teistelt piirkondlikelt või rahvusvahelistelt organisatsioonidelt ning avalik-õiguslikelt või eraõiguslikelt asutustelt või üksikisikutelt;

d) fondi vahendite intressid;

e) korjandustel kogutud rahalised vahendid ja fondi heaks korraldatud ürituste tulu;

f) muud fondi eeskirjas ettenähtud vahendid.

4. Fondi vahendite kasutamise otsustab valitsustevaheline komitee artiklis 22 nimetatud konventsiooniosaliste konverentsi määratud suuniste alusel.

5. Valitsustevaheline komitee võib vastu võtta eriprojektidega seotud sissemakseid ning muul viisil pakutavat üldist ja eriotstarbelist abi, tingimusel et valitsustevaheline komitee on need projektid heaks kiitnud.

6. Fondi tehtud sissemakseid ei või siduda poliitiliste, majanduslike ega muude tingimustega, mis on vastuolus konventsiooni eesmärkidega.

7. Konventsiooniosalised püüavad teha korrapäraseid vabatahtlikke sissemakseid konventsiooni rakendamiseks.

Artikkel 19

Teabe vahetamine, analüüsimine ja levitamine

1. Konventsiooniosalised lepivad kokku teabe vahetamises ja eriteadmiste jagamises kultuuri väljendusvormide mitmekesisusega seotud andmete kogumise ja statistika valdkonnas ning teabe vahetamises mitmekesisuse kaitsmise ja edendamise heade tavade kohta.

2. UNESCO hõlbustab sekretariaadi käsutuses olevaid võimalusi kasutades asjakohase teabe, statistika ja heade tavade kogumist, analüüsimist ja levitamist.

3. UNESCO koostab ja haldab andmebaasi kultuuri väljendusvormide valdkonnaga seotud sektorite ning avalik-õiguslike, eraõiguslike ja mittetulunduslike organisatsioonide kohta ning ajakohastab seda.

4. Andmete kogumise hõlbustamiseks pöörab UNESCO erilist tähelepanu abi taotlevate konventsiooniosaliste teadmiste ja oskuste täiendamisele.

5. Käesolevas artiklis määratletud teabe kogumine täiendab artikli 9 alusel kogutud teavet.

V. SEOS MUUDE DOKUMENTIDEGA

Artikkel 20

Seos muude rahvusvaheliste lepingutega: vastastikune toetus, täiendavus ja mitteallutamine

1. Konventsiooniosalised tõdevad, et nad täidavad heas usus kohustusi, mis tulenevad käesolevast konventsioonist ja muudest lepingutest, mille osalised nad on. Vastavalt sellele ja ilma et nad allutaksid käesolevat konventsiooni ühelegi muule lepingule:

- a) soodustavad nad vastastikust toetust käesoleva konventsiooni ja muude lepingute vahel, mille osalised nad on, ning
- b) tõlgendades ja kohaldades teisi lepinguid, mille osalised nad on, või võttes endale teisi rahvusvahelisi kohustusi, arvestavad nad käesoleva konventsiooni asjakohaseid sätteid.

2. Ühtki käesoleva konventsiooni sätet ei või tõlgendada nii, et see muudab konventsiooniosaliste õigusi ja kohustusi, mis tulenevad teistest lepingutest, mille osalised nad on.

Artikkel 21

Rahvusvaheline konsulteerimine ja kooskõlastamine

Konventsiooniosalised edendavad konventsiooni eesmärke ja põhimõtteid teistel rahvusvahelistel foorumitel. Selleks konsulteerivad konventsiooniosalised vajaduse korral üksteisega, pidades silmas konventsiooni eesmärke ja põhimõtteid.

VI. KONVENTSIOONI ORGANID

Artikkel 22

Konventsiooniosaliste konverents

1. Asutatakse konventsiooniosaliste konverents. Konventsiooniosaliste konverents on konventsiooni täiskogu ja kõrgeim organ.

2. Konventsiooniosaliste konverents koguneb korralisele istungjärgule kord kahe aasta jooksul, võimaluse korral UNESCO peakonverentsi raames. Konverents võib kokku tulla erakorralisele istungjärgule, kui ta on nii otsustanud või kui vähemalt kolmandik konventsiooniosalistest on esitanud valitsustevahelisele komiteele sellekohase taotluse.

3. Konventsiooniosaliste konverents võtab vastu oma töökorra.

4. Konventsiooniosaliste konverentsi ülesanded on muu hulgas järgmised:

- a) valida valitsustevahelise komitee liikmed;
- b) vastu võtta valitsustevahelise komitee kaudu edastatud konventsiooniosaliste aruandeid ja nendega tutvuda;
- c) kiita heaks tegevussuunised, mille tema taotlusel on koostanud valitsustevaheline komitee;
- d) võtta muid meetmeid, mida ta peab vajalikuks konventsiooni eesmärkide saavutamiseks.

Artikkel 23

Valitsustevaheline komitee

1. UNESCO juurde asutatakse kultuuri väljendusvormide kaitse ja edendamise valitsustevaheline komitee, edaspidi "valitsustevaheline komitee". Komitee koosneb 18 konventsiooniosalise riigi esindajatest, kelle konventsiooniosaliste konverents valib neljaks aastaks kohe pärast konventsiooni jõustumist artikli 29 kohaselt.

2. Valitsustevaheline komitee tuleb kokku kord aastas.
3. Valitsustevaheline komitee tegutseb konventsiooniosaliste konverentsi juhatusel ja tema juhtnööride kohaselt ning annab talle oma tegevusest aru.
4. Kui konventsiooniosaliste arv jõuab 50-ni, suurendatakse valitsustevahelise komitee liikmete arvu 24-ni.
5. Valitsustevahelise komitee liikmete valimisel lähtutakse tasakaalustatud geograafilise esindatuse ja rotatsiooni põhimõtet.
6. Ilma et see piiraks valitsustevahelisele komiteele konventsiooniga pandud muid kohustusi, on komitee ülesanded järgmised:
 - a) edendada konventsiooni eesmärgi ning soodustada ja jälgida konventsiooni rakendamist;
 - b) konventsiooniosaliste konverentsi taotlusel koostada ja esitada heakskiitmiseks konventsiooni sätete rakendamise ning kohaldamise tegevussuunised;
 - c) edastada konventsiooniosaliste konverentsile konventsiooniosaliste aruanded, millele on lisatud komitee tähelepanekud ja aruannete sisukokkuvõtted;
 - d) anda soovitusi olukordades, millele on tähelepanu juhtinud konventsiooniosalised kooskõlas konventsiooni asjakohaste sätetega, eriti artikliga 8;
 - e) kehtestada konsulteerimiskord ja muud mehhanismid konventsiooni eesmärkide ja põhimõtete edendamiseks muudel rahvusvahelistel foorumitel;
 - f) täita muid ülesandeid, mida talle võib anda konventsiooniosaliste konverents.
7. Valitsustevaheline komitee võib oma töökorra kohaselt kutsuda oma koosolekutele avalik-õiguslikke või eraõiguslikke organisatsioone või üksikisikuid, et pidada nõu konkreetsetes küsimustes.
8. Valitsustevaheline komitee koostab oma töökorra ja esitab selle heakskiitmiseks konventsiooniosaliste konverentsile.

Artikkel 24

UNESCO sekretariaat

1. Konventsiooni organeid abistab UNESCO sekretariaat.

2. Sekretariaat valmistab ette konventsiooniosaliste konverentsi ja valitsustevahelise komitee dokumendid ja koosolekute päevakorra ning aitab kaasa otsuste rakendamisele ja koostab aruandeid nende rakendamise kohta.

VII. LÕPPSÄTTED

Artikkel 25

Vaidluste lahendamine

1. Kui konventsiooniosalistel tekib vaidlus konventsiooni tõlgendamise või kohaldamise üle, püüavad nad selle lahendada läbirääkimiste teel.
2. Kui asjaomased konventsiooniosalised ei suuda läbirääkimiste teel kokkuleppele jõuda, võivad nad ühiselt pöörduda kolmanda isiku poole nõu saamiseks või paluda kolmandat isikut vahendajaks.
3. Kui nõuküsimist või vahendust ei kasutata või kui vaidlust ei lahendata läbirääkimiste, nõuküsimise või vahenduse abil, võib konventsiooniosaline kasutada lepitusmenetlust konventsiooni lisas sätestatud korra kohaselt. Konventsiooniosalised kaaluvad lepituskomisjoni ettepanekut vaidluse lahendamiseks heas usus.
4. Konventsiooniosaline võib ratifitseerimise, vastuvõtmise, heakskiitmise või ühinemise ajal deklareerida, et ta ei tunnista eespool ettenähtud lepitusmenetlust. Sellise deklaratsiooni teinud konventsiooniosaline võib selle UNESCO peadirektorile esitatud teatega alati tagasi võtta.

Artikkel 26

Liikmesriikidepoolne ratifitseerimine, vastuvõtmine, heakskiitmine või ühinemine

1. UNESCO liikmesriikidel tuleb konventsioon ratifitseerida, vastu võtta, heaks kiita või sellega ühineda oma põhiseadusest tuleneva korra kohaselt.
2. Ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, heakskiitmise- või ühinemis- kirjad antakse hoiule UNESCO peadirektorile.

Artikkel 27

Ühinemine

1. Konventsioon on ühinemiseks avatud kõigile riikidele, kes ei ole UNESCO liikmed, kuid kes on Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni või mõne tema eriorganisatsiooni liikmed, keda UNESCO peakonverents on kutsunud konventsiooniga ühinema.

2. Konventsioon on ühinemiseks avatud ka territooriumidele, mille omavalitsuslikku staatust on Ühinenud Rahvaste Organisatsioon tunnustanud, kuid kes ei ole saavutanud täielikku iseseisvust Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni peaassamblee resolutsiooni 1514 (XV) kohaselt ning kes on pädevad konventsiooniga reguleeritavates küsimustes, sealhulgas pädevad sõlmima nende küsimustega seotud lepinguid.

3. Piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioonide suhtes kohaldatakse järgmisi sätteid:

a) konventsioon on ühinemiseks avatud ka piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioonile, kelle suhtes konventsiooni sätted on allpool sätestatud arvesse võttes täielikult siduvad nagu konventsiooniosaliste riikide suhtes;

b) kui üks või mitu sellise organisatsiooni liikmesriiki on ka konventsiooniosalisel, otsustavad organisatsioon ja selline liikmesriik või liikmesriigid konventsioonist tulenevate kohustuste täitmiseks oma vastutuse ulatuse. Selline vastutuse jagamine jõustub pärast punktis c kirjeldatud teatamisprotseduuri lõppemist. Organisatsioonil ja selle liikmesriikidel ei ole lubatud konventsioonist tulenevaid õigusi samal ajal teostada. Peale selle on piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioonil tema pädevusse kuuluvates küsimustes oma hääleõiguse kasutamiseks nii palju hääli, kui palju tema liikmesriike on konventsiooniosaliste hulgas. Selline organisatsioon ei kasuta oma hääleõigust, kui seda kasutab mõni tema liikmesriik, ja vastupidi;

c) piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioon ja selle liikmesriik või liikmesriigid, kes on vastutuse jagamises kokku leppinud, nagu on ette nähtud punktis b, teatavad konventsiooniosalistele igast vastutuse jagamise ettepanekust järgmisel viisil:

i) organisatsioon teatab oma ühinemiskirjas täpselt vastutuse jagamisest konventsiooniga reguleeritavates küsimustes;

ii) kui nende jagatud vastutust hiljem muudetakse, teatab piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioon igast vastutuse muutmise ettepanekust hoiulevõtjale; hoiulevõtja omakorda teatab sellest muudatusest konventsiooniosalistele;

d) eeldatakse, et piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsiooni liikmesriigid, kes ühinevad konventsiooniga, jätavad endale pädevuse kõigis küsimustes, milles pädevuse üleminekut ei ole eraldi deklareeritud ega sellest hoiulevõtjale teatatud;

e) "piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioon" on Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni või mõne tema eriorga-

nisatsiooni liikmeks olevatest suveräänsetest riikidest koosnev organisatsioon, kellele liikmesriigid on andnud volituse konventsiooniga reguleeritavates küsimustes ja kes on tema sisekorra järgi nõuetekohaselt volitatud konventsiooniga ühinema.

4. Ühinemiskiri antakse hoiule UNESCO peadirektorile.

Artikkel 28

Kontaktpunkt

Konventsiooniga ühinemisel määrab iga konventsiooniosaline artiklis 9 nimetatud kontaktpunkti.

Artikkel 29

Jõustumine

1. Konventsioon jõustub kolme kuu möödumisel kolmekümenda ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, heakskiitmis- või ühinemiskirja hoiuleandmise kuupäevast, kuid ainult nende riikide või piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioonide suhtes, kes on oma vastavad ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, heakskiitmis- või ühinemiskirjad hoiule andnud sellel kuupäeval või enne seda kuupäeva. Kõigi teiste konventsiooniosaliste suhtes jõustub konventsioon kolme kuu möödumisel ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, heakskiitmis- või ühinemiskirja hoiuleandmisest.

2. Käesoleva artikli kohaldamisel ei käsitata piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsiooni hoiuleantud kirja organisatsiooni liikmesriikide hoiuleantud kirjade lisana.

Artikkel 30

Föderaalne või mitteunitaarne põhiseaduslik süsteem

Tõdedes, et rahvusvahelised kokkulepped on võrdselt siduvad kõigi konventsiooniosaliste suhtes, olenemata nende põhiseaduslikust süsteemist, kohaldatakse järgmisi sätteid föderaalse või mitteunitaarse põhiseadusliku süsteemiga konventsiooniosaliste suhtes:

a) konventsiooni sätete puhul, mille rakendamine on föderaalse või seadusandliku keskvoimu pädevuses, on föderaal- või keskvalitsuse kohustused samasugused nagu nendel konventsiooniosalistel, kes ei ole liitriigid;

b) konventsiooni sätete puhul, mille rakendamine on haldusüksuse, näiteks osariigi, krahvkonna, provintsi või kantoni pädevuses, kes ei pea föderaalse põhiseadusliku süsteemi kohaselt võtma seadusandlikke meetmeid, teatab föderaalvalitsus vajaduse korral nendest sätetest haldusüksuse, näiteks osariigi, krahvkonna, provintsi või kantoni pädevale asutusele ja annab oma soovitusel nende vastuvõtmise kohta.

Artikkel 31**Denonsseerimine**

1. Konventsiooniosaline võib konventsiooni denonsseerida.
2. Denonsseerimisest teatatakse UNESCO peadirektorile hoiuleantava kirjaga.
3. Denonsseerimine jõustub kaheteistkümne kuu möödumisel denonsseerimiskirja kättesaamisest. Kuni taganemise jõustumise kuupäevani ei mõjuta see mingil viisil denonsseeriva konventsiooniosalise rahalisi kohustusi.

Artikkel 32**Hoiulevõtja ülesanded**

UNESCO peadirektor kui konventsiooni hoiulevõtja teatab organisatsiooni liikmesriikidele, riikidele, kes ei ole organisatsiooni liikmed, ja artiklis 27 nimetatud piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioonidele ning Ühinenud Rahvaste Organisatsioonile kõigi artiklites 26 ja 27 sätestatud ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, heakskiitmis- või ühinemiskirjade ning artiklis 31 sätestatud denonsseerimiskirjade hoiuleandmisest.

Artikkel 33**Muudatused**

1. Konventsiooniosaline võib peadirektorile saadetava kirjaliku teatisega teha ettepaneku konventsiooni muutmiseks. Peadirektor edastab teatise kõikidele konventsiooniosalistele. Kui kuue kuu jooksul pärast teatise edastamise kuupäeva vastavad vähemalt pooled konventsiooniosalised taotlusele pooldavalt, esitab peadirektor ettepaneku konventsiooniosaliste konverentsi järgmisele istungjärgule arutamiseks ja võimalikuks vastuvõtmiseks.
2. Muudatused võetakse vastu kohalolevate ja hääletavate konventsiooniosaliste kahekolmandikulise hääleteenamusega.

3. Konventsiooni muudatused esitatakse pärast vastuvõtmist konventsiooniosalistele ratifitseerimiseks, vastuvõtmiseks, heakskiitmiseks või nendega ühinemiseks.

4. Konventsiooniosaliste suhtes, kes on muudatused ratifitseerinud, vastu võtnud, heaks kiitnud või nendega ühinenud, jõustuvad konventsiooni muudatused kolme kuu möödumisel kuupäevast, mil kaks kolmandikku konventsiooniosalistest on lõikes 3 nimetatud dokumendid hoiule andnud. Seejärel jõustub muudatus konventsiooniosalise suhtes, kes on muudatuse ratifitseerinud, vastu võtnud, heaks kiitnud või sellega ühinenud, kolme kuu möödumisel kuupäevast, mil konventsiooniosaline on oma ratifitseerimis-, vastuvõtmis-, heakskiitmis- või ühinemiskirja hoiule andnud.

5. Lõigetes 3 ja 4 sätestatud korda ei kohaldata valitsustevahelise komitee liikmete arvu käsitleva artikli 23 muudatuste suhtes. Need muudatused jõustuvad nende vastuvõtmise ajal.

6. Artiklis 27 nimetatud riiki või piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsiooni, kellest saab konventsiooniosaline pärast lõike 4 kohaselt tehtud muudatuste jõustumist käsitatakse juhul, kui ta ei ole väljendanud muud kavatsust:

- a) muudetud konventsiooni osalisena ja
- b) muutmata konventsiooni osalisena nende konventsiooniosaliste suhtes, kes ei ole end muudatustega sidunud.

Artikkel 34**Autentsed tekstid**

Konventsioon on koostatud araabia, hiina, hispaania, inglise, prantsuse ja vene keeles, kõik kuus teksti on võrdselt autentsed.

Artikkel 35**Registreerimine**

Konventsioon registreeritakse UNESCO peadirektori taotlusel Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni põhikirja artikli 102 kohaselt Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni sekretariaadis.

LISA

LEPITUSMENETLUS

Artikkel 1

Lepituskomisjon

Ühe konventsiooniosalisest vaidluspoole taotlusel moodustatakse lepituskomisjon. Kui konventsiooniosalistest pooled ei lepi kokku teisiti, koosneb komisjon viiest liikmest, kumbki pool nimetab kaks liiget, kes valivad ühiselt esimehe.

Artikkel 2

Komisjoni liikmed

Rohkem kui kahe konventsiooniosalisest poole vaidlustes nimetavad ühishuvidega pooled omavahelisel kokkuleppel ühiselt komisjoni liikmed. Kui kahel või enamal poolel on erinevad huvid või kui pooled on ühishuvide suhtes lahkarvamusel, nimetavad nad oma liikmed eraldi.

Artikkel 3

Ametisse nimetamine

Kui kahe kuu jooksul alates lepituskomisjoni moodustamise taotluse kuupäevast ei ole pooled mõnda liiget nimetanud, nimetab need liikmed taotluse esitanud poole palvel UNESCO peadirektor järgmise kahe kuu jooksul.

Artikkel 4

Komisjoni esimees

Kui kahe kuu jooksul alates viimase komisjoniliikme nimetamisest ei ole lepituskomisjoni esimeest valitud, määrab esimehe ühe poole palvel UNESCO peadirektor järgmise kahe kuu jooksul.

Artikkel 5

Otsused

Lepituskomisjon teeb oma otsused liikmete häälteenamusega. Kui vaidluspooled ei lepi kokku teisiti, kehtestab komisjon ise oma töökorra. Komisjon teeb ettepaneku vaidluse lahendamiseks ning pooled kaaluvad seda heas usus.

Artikkel 6

Lahkarvamus

Lahkarvamusel lepituskomisjoni pädevuse üle lahendab komisjon.

Ib LISA

Euroopa ühenduse deklaratsioon kultuuri väljendusvormide mitmekesisuse kaitse ja edendamise konventsiooni artikli 27 lõike 3 punkti c kohaldamise kohta

Euroopa Ühenduse praegused liikmed on Belgia Kuningriik, Tšehhi Vabariik, Taani Kuningriik, Saksamaa Liitvabariik, Eesti Vabariik, Kreeka Vabariik, Hispaania Kuningriik, Prantsuse Vabariik, Iirimaa, Itaalia Vabariik, Küprose Vabariik, Läti Vabariik, Leedu Vabariik, Luksemburgi Suurhertsogiriik, Ungari Vabariik, Malta Vabariik, Madalmaade Kuningriik, Austria Vabariik, Poola Vabariik, Portugali Vabariik, Sloveenia Vabariik, Slovaki Vabariik, Soome Vabariik, Rootsi Kuningriik ning Suurbritannia ja Põhja-Iirimaa Ühendkuningriik.

Käesolevas deklaratsioonis on esitatud pädevus, mille liikmesriigid on konventsiooniga hõlmatud valdkondades asutamis- lepingutega ühendusele üle andnud.

Ühendusel on ainupädevus ühises kaubanduspoliitikas (asutamislepingu artiklid 131–134), välja arvatud intellektuaalomandi kaubanduslikud aspektid ja teenuskaubandus asutamislepingu 133 lõigetes 5 ja 6 sätestatud valdkondades (käesolevas kontekstis eelkõige kauplemine kultuuri- ja audiovisuaalteenustega), mille puhul vastutus on jagatud ühenduse ja liikmesriikide vahel. Ta teostab poliitikat arengukoostöö alal (asutamislepingu artiklid 177–181) ja koostööpoliitikat tööstusriikidega (asutamislepingu artikkel 181a), ilma et see piiraks liikmesriikide pädevust nendes valdkondades. Tal on jagatud pädevus kaupade, inimeste, teenuste ja kapitali vaba liikumise (asutamislepingu artiklid 23–31 ja 39–60), konkurentsi (asutamislepingu artiklid 81–89) ja siseturu osas, kaasa arvatud intellektuaalomand (asutamislepingu artiklid 94–97). Vastavalt asutamislepingu artiklile 151 ja eelkõige selle lõikele 4 võtab ühendus asutamislepingu teiste sätete kohaselt tegutsedes kultuuriaspekte arvesse eriti selleks, et respektierida ja edendada oma kultuuride mitmekesisust.

Allpool loetletud ühenduse õigusaktid näitavad ühenduse pädevusvaldkondade ulatust vastavalt Euroopa Ühenduse asutamislepingu sätetele.

Nõukogu 22. detsembri 1994. aasta otsus 94/800/EÜ, mis käsitleb Euroopa Ühenduse nimel sõlmitavaid tema pädevusse kuuluvaid küsimusi puudutavaid kokkuleppeid, mis saavutati mitmepoolsete kaubanduslääbirääkimiste Uruguay voorus (1986–1994), (EÜT L 336, 23.12.1994, lk 1).

Nõukogu 10. detsembri 2001. aasta määrus (EÜ) nr 2501/2001 üldiste tariifsete soodustuste kava kohaldamise kohta ajavahemikus 1. jaanuar 2002–31. detsember 2004 – nõukogu määrust üldiste tariifsete soodustuste kava kohaldamise kohta ajavahemikus 1. jaanuar 2002–31. detsember 2004 käsitlevad avaldused (EÜT L 346, 31.12.2001, lk 1).

Nõukogu 21. juuni 2005. aasta otsus 2005/599/EÜ lepingu allakirjutamise kohta, millega muudetakse koostöölepingut ühelt poolt Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani riikide rühma ning teiselt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahel, millele on alla kirjutatud Cotonous 23. juunil 2000 (ELT L 209, 11.8.2005, lk 26).

Nõukogu 27. novembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 2698/2000, millega muudetakse määrust (EÜ) nr 1488/96 Euroopa-Vahemere partnerluse raames toimuva majandus- ja sotsiaalstruktuuride reformiga kaasnevate finants- ja tehniliste meetmete (MEDA) kohta (EÜT L 311, 12.12.2000, lk 1).

Nõukogu 18. detsembri 1989. aasta määrus (EMÜ) nr 3906/89 Ungari Vabariigile ja Poola Rahvavabariigile antava majandusabi kohta ja selle järgnevad muudatused, mida kohaldatakse endiselt Bulgaariale ja Rumeeniale (EÜT L 375, 23.12.1989, lk 11).

Nõukogu 5. detsembri 2000. aasta määrus (EÜ) nr 2666/2000, mis käsitleb Albaania, Bosnia ja Hertsegoviina, Horvaatia, Jugoslaavia Liitvabariigi ning endise Jugoslaavia Makedoonia Vabariigi abistamist ja millega tühistatakse määrus (EÜ) nr 1628/96 ning muudetakse määrusi (EMÜ) nr 3906/89 ja (EMÜ) nr 1360/90 ning otsuseid 97/256/EÜ ja 1999/311/EÜ (EÜT L 306, 7.12.2000, lk 1).

Nõukogu 25. veebruari 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 443/92 Aasia ja Ladina-Ameerika arengumaadele finants- ja tehnilise abi andmise ja nende maadega tehtava majanduskoostöö kohta (EÜT L 52, 27.2.1992, lk 1).

Nõukogu 29. detsembri 1999. aasta määrus (EÜ, Euratom) nr 99/2000 abi andmise kohta partnerriikidele Ida-Euroopas ja Kesk-Aasias (EÜT L 12, 18.1.2000, lk 1).

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta otsus nr 792/2004/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse tegevusprogramm Euroopa tasandil kultuuri valdkonnas tegutsevate asutuste edendamiseks (ELT L 138, 30.4.2004, lk 40).

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. veebruari 2000. aasta otsus nr 508/2000/EÜ, millega kehtestatakse programm Kultuur 2000 (EÜT L 63, 10.3.2000, lk 1).

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. mai 1999. aasta otsus 1419/1999/EÜ kultuurisündmusega Euroopa kultuuripealinn seotud ühenduse meetmete kohta aastateks 2005 kuni 2019 (EÜT L 166, 1.7.1999, lk 1).

Nõukogu 22. septembri 1997. aasta otsus Euroopa kultuurimeetmete tuleviku kohta (EÜT C 305, 7.10.1997, lk 1).

Nõukogu 22. septembri 1997. aasta otsus piiriülese fikseeritud raamatuhindade süsteemi kohta Euroopa keelealadel (EÜT C 305, 7.10.1997, lk 2).

Nõukogu 3. oktoobri 1989. aasta direktiiv 89/522/EMÜ teleringhäälingutegevust käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 298, 17.10.1989, lk 23). Direktiivi on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 97/36/EÜ (EÜT L 202, 30.7.1997, lk 60).

Nõukogu 20. detsembri 2000. aasta otsus 2000/821/EÜ Euroopa päritoluga audiovisuaalteoste arendamise, levitamise ja nende müügi edendamise soodustamiseks mõeldud programmi rakendamise kohta (MEDIA Plus – arendamine, levitamine ja müügi edendamine) (2001–2005) (EÜT L 336, 30.12.2000, lk 82).

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. jaanuari 2001. aasta otsus nr 163/2001/EÜ Euroopa audiovisuaalprogrammide tööstuse kutsetöötajate koolitusprogrammi (MEDIA-koolitus) rakendamise kohta (2001–2005) (EÜT L 26, 27.1.2001, lk 1).

Nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määrus (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks (EÜT L 83, 27.3.1999, lk 1), riigiabi kohta.

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiiv 2004/48/EÜ intellektuaalomandi õiguste jõustamise kohta (ELT L 157, 30.4.2004, lk 45).

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2001. aasta direktiiv 2001/29/EÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste teatavate aspektide ühtlustamise kohta infoühiskonnas (EÜT L 167, 22.6.2001, lk 10).

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. septembri 2001. aasta direktiiv 2001/84/EÜ algupärase kunstiteose autori õiguse kohta saada hüvitist edasimüügi korral (EÜT L 272, 13.10.2001, lk 32).

Nõukogu 27. septembri 1993. aasta direktiiv 93/83/EMÜ teatavate satelliitlevile ja kaabli kaudu taasedastamisele kohaldatavate autoriõigusi ja sellega kaasnevaid õigusi käsitlevate eeskirjade kooskõlastamise kohta (EÜT L 248, 6.10.1993, lk 15).

Nõukogu 29. oktoobri 1993. aasta direktiiv 93/98/EMÜ autoriõiguse ja sellega kaasnevate õiguste kaitse tähtaja ühtlustamise kohta (EÜT L 290, 24.11.1993, lk 9).

Nõukogu 19. novembri 1992. aasta direktiiv 92/100/EMÜ rentimis- ja laenutamissoiguse ja teatavate autoriõigusega kaasnevate õiguste kohta intellektuaalomandi vallas (EÜT L 346, 27.11.1992, lk 61).

Ühenduse pädevuse teostamine on oma olemuselt pidevalt arenev protsess. Seega jätab ühendus endale õiguse teatada muudest tulevatest deklaratsioonidest seoses pädevuse jagamisega Euroopa Ühenduse ja liikmesriikide vahel.

2 LISA

Ühepoolne deklaratsioon ühenduse nimel ühinemiskirja üleandmisel

“Konventsioon on ühenduse jaoks siduv pädevuse osas, mida on kirjeldatud konventsiooni artikli 27 lõike 3 punkti c kohaselt esitatud deklaratsioonis, ja ühendus tagab konventsiooni nõuetekohase rakendamise. Sellest tulenevalt kohaldavad ühenduse liikmesriigid, kes on konventsiooniosalised, omavahelistes suhetes konventsiooni sätteid kooskõlas ühendusest eeskirjadega ja ilma, et see piiraks nende eeskirjade asjakohast parandamist.”

NÕUKOGU OTSUS,

27. juuni 2006,

Euroopa Ühenduse nimel Alpi konventsiooni pinnasekaitseprotokolli, energeetikaprotokolli ja turismiprotokolli sõlmimise kohta

(2006/516/EÜ)

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 175 lõiget 1 koos artikli 300 lõike 2 esimese lõigu esimese lausega ja artikli 300 lõike 3 esimese lõiguga,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust, ⁽¹⁾

ning arvestades järgmist:

(1) Alpide kaitse konventsioon (edaspidi "Alpi konventsioon") sõlmiti Euroopa Ühenduse nimel nõukogu otsusega 96/191/EÜ. ⁽²⁾

(2) Nõukogu otsustas Alpi konventsiooni pinnasekaitseprotokolli, energeetikaprotokolli ja turismiprotokolli (edaspidi "protokollid") Euroopa Ühenduse nimel allkirjastada nõukogu otsusega 2005/923/EÜ. ⁽³⁾

(3) Protokollid on oluliseks sammuks Alpi konventsiooni täitmisel ja Euroopa Ühendus on kohustunud nimetatud konventsiooni eesmärgi täitma.

(4) Alpide piiriülesed majanduslikud, sotsiaalsed ja ökoloogilised probleemid jäävad oluliseks väljakutseks, millega tuleb selles ülimalt tundlikus piirkonnas tegeleda.

(5) Alpide piirkonnas tuleks edendada ja tugevdada ühenduse poliitikavaldkondi, eriti Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. juuli 2002. aasta otsuses nr 1600/2002/EÜ, millega võetakse vastu kuues keskkonnanalane tegevusprogramm, ⁽⁴⁾ määratletud esmatahtsaid valdkondi.

(6) Üks pinnasekaitseprotokolli peamisi eesmärgi on säilitada säästva arengu ideele tuginedes pinnase multifunktsionaalset rolli. Seepärast tuleb tagada pinnase jätkusuutlik tootlikkus nii oma looduslike funktsioonide täitjana ning looduse ja kultuuri ajaloo talletajana kui ka selleks, et tagada selle kasutamine põllumajanduses ja metsanduses, linnaehituses ja turismitööstuses ning muudes majandusvaldkondades, transpordi ja infrastruktuuri vallas ning tooraineallikana.

(7) Mis tahes lähenemisel pinnasekaitsesele tuleks arvestada Alpi piirkonna regionaalsete ja kohalike tingimuste märkimisväärsed erinevustega. Pinnasekaitseprotokolli abil on võimalik aidata kohaldada asjakohaseid meetmeid riiklikul ja piirkondlikul tasandil.

(8) Mitmed protokolli nõuded (näiteks pinnaseseire, erosiooni-, üleujutus- ja maalihkeohtlike vööndite väljaselgitamine, saastunud maa-alade inventeerimine ja ühtsete andmebaaside loomine) võiksid olla olulised elemendid ühenduse pinnasekaitsepoliitika väljatöötamisel, nagu ilmneb muuhulgas nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivist 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta, ⁽⁵⁾ nõukogu 12. juuni 1986. aasta direktiivist 86/278/EMÜ keskkonna ja eelkõige pinnase kaitsmise kohta reoveesetete kasutamisel põllumajanduses, ⁽⁶⁾ nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivist 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kaitse kohta, ⁽⁷⁾ nõukogu 26. aprilli 1999. aasta direktiivist 99/31/EÜ prügilate kohta, ⁽⁸⁾ nõukogu 17. mai 1999. aasta määrusest (EÜ) nr 1257/1999 Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatistfondi (EAGGF) toetuse kohta maaelu arendamiseks ning teatavate määruste muutmise ja kehtetuks tunnistamise kohta ⁽⁹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta direktiivist 2000/60/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik. ⁽¹⁰⁾

⁽¹⁾ 13. juuni 2006. aasta arvamus (Euroopa Liidu Teatajas seni avaldamata).

⁽²⁾ EÜT L 61, 12.3.1996, lk 31.

⁽³⁾ ELT L 337, 22.12.2005, lk 27.

⁽⁴⁾ EÜT L 242, 10.9.2002, lk 1.

⁽⁵⁾ EÜT L 175, 5.7.1985, lk 40. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/35/EÜ (ELT L 156, 25.6.2003, lk 17).

⁽⁶⁾ EÜT L 181, 4.7.1986, lk 6. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 807/2003 (ELT L 122, 16.5.2003, lk 36).

⁽⁷⁾ EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7. Direktiivi on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 1882/2003 (ELT L 284, 31.10.2003, lk 1).

⁽⁸⁾ EÜT L 182, 16.7.1999, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1882/2003.

⁽⁹⁾ EÜT L 160, 26.6.1999, lk 80. Määrust on viimati muudetud määrusega nr 2223/2004 (ELT L 379, 24.12.2004, lk 1).

⁽¹⁰⁾ EÜT L 327, 22.12.2000, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud otsusega nr 2455/2001/EÜ (EÜT L 331, 15.12.2001, lk 1).

- (9) Energeetikaprotokollis on ette nähtud asjakohaste meetmete vastuvõtmine energia säästmiseks, tootmiseks (sealhulgas taastuvenergia propageerimiseks), edastamiseks, jaotamiseks ja kasutamiseks, et tugevdada sellega säästvaks arenguks vajalikke tingimusi.
- (10) Energeetikaprotokolli sätted on kooskõlas kuuenda keskkonnaalase tegevusprogrammiga, mille eesmärk on võidelda kliimamuutustega ning edendada loodusvarade säästlikku kasutamist ja majandamist. Protokolli sätted on samuti kooskõlas ühenduse energeetikapoliitikaga nagu see on esitatud ühenduse strateegiat ja tegevuskava käsitlevas valges raamatus, rohelises raamatus "Energia varustuskindluse Euroopa strateogia poole", Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. septembri 2001. aasta direktiivis 2001/77/EÜ taastuvatest energiaallikatest toodetud elektrienergia kasutamise edendamise kohta elektrienergia siseturul, ⁽¹¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiivis 2002/91/EÜ ehitiste energiatõhususe kohta ⁽¹²⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2003. aasta otsuses nr 1230/2003/EÜ, millega võetakse vastu energeetika mitmeaastane tegevusprogramm Arukas energeetika – Euroopa (2003–2006). ⁽¹³⁾
- (11) Protokolli ratifitseerimine tugevdaks piiriülest koostööd Liechtensteini, Monaco ja Šveitsiga. See aitaks tagada, et piirkondlikud partnerid jagavad Euroopa Ühenduse eesmärgi ja et niisugused algatused hõlmavad kogu Alpide ökoloogilist piirkonda.
- (12) Üleeuroopalisi energiavõrke tuleks käsitleda prioriteedina ning üleeuroopaliste energiavõrkude suunistes ettenähtud koordineerimis- ja kohaldamismeetmeid Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2003. aasta otsuses nr 1229/2003/EÜ üleeuroopaliste energiavõrkude suuniste kehtestamise kohta ⁽¹⁴⁾ tuleks rakendada uute piiriüleste ühenduste, eriti kõrgepingeliinide, väljaarendamisel.
- (13) Euroopa Ühendus, selle liikmesriigid, Liechtenstein, Monaco ja Šveits on Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni ja Kyoto protokolli lepinguosalised. Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kliimamuutuste raamkonventsiooni (UNFCCC) ja Kyoto protokolliga kohustatakse kõiki lepinguosalisi sõnastama, rakendama, avaldama ja regulaarselt ajakohastama üleriigilisi ja piirkondlikke programme, mis sisaldavad kliimamuutuste leevendamise meetmeid, keskendudes kõikide Montreali protokolliga reguleerimata kasvuhoonegaaside inimtekkeliste heitmetele allikate kaupa ja nende kõrvaldamisele neeldajate abil.
- (14) Energeetikaprotokoll aitab täita ÜRO kliimamuutuste raamkonventsiooni nõuet võtta meetmeid kliimamuutustega kohanemise lihtsustamiseks.
- (15) Turism on enamikes Alpide piirkondades väga oluline sektor ning tihedalt seotud ja sõltuv keskkonna- ja sotsiaalsetest mõjudest.
- (16) Kuna mägiapiirkond on unikaalne ja ökoloogiliselt väga tundlik ala, on seal säästva arengu seisukohalt äärmiselt tähtis leida tasakaal majanduslike huvide, kohaliku elanikkonna vajaduste ja keskkonnaküsimuste vahel.
- (17) Turism muutub üha enam üleilmseks nähtuseks, jäädes samal ajal peamiselt kohaliku ja piirkondliku vastutusega valdkonnaks. Ühenduse jaoks on selles kontekstis muuhulgas olulised direktiiv 85/337/EMÜ, direktiiv 92/43/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määrus (EÜ) nr 1980/2000 ühenduse muudetud ökomärgise andmise süsteemi kohta, ⁽¹⁵⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 19. märtsi 2001. aasta määrus organisatsioonide vabatahtliku osalemise võimaldamise kohta ühenduse keskkonnajuhtimis- ja -auditeerimissüsteemis (EMAS) ⁽¹⁶⁾ ning nõukogu 21. mai 2002. aasta resolutsioon Euroopa turismi tuleviku kohta. ⁽¹⁷⁾ Alpi konventsioon ja selle turismiprotokoll, koos teiste protokollidega, mis võivad turismisektorit mõjutada, on raaminstrument piirkondliku ja kohaliku tasandi huvirühmade panuse stimuleerimiseks ja koordineerimiseks, et muuta säästlikkus peamiseks Alpi piirkonna turisminduse kvaliteedi parandamise tõukejõuks.
- (18) Turismiprotokolli üldine eesmärk on edendada säästvat turismi, eelkõige tagades, et turismi arendatakse ja juhitakse, võttes arvesse selle mõju keskkonnale. Sel eesmärgil sätestatakse turismiprotokollis konkreetsed meetmed ja soovitused, mida saab kasutada keskkonnaga arvestavate aspektide tugevdamiseks turismi ja eriti selle kvalitatiivse arenguga seotud innovatsioonis ja teadusuuringutes, seires ja koolituses, juhtimismehhanismides ja –strateegiates, planeerimis- ja lubade väljastamise menetlustes.
- ⁽¹¹⁾ EÜT L 283, 27.10.2001, lk 33. Direktiivi on viimati muudetud EMP ühiskomitee otsusega nr 102/2006 (ELT L 306, 24.11.2005, lk 34).
- ⁽¹²⁾ EÜT L 1, 4.1.2003, lk 65.
- ⁽¹³⁾ ELT L 176, 15.7.2003, lk 29. Otsust on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsusega nr 787/2004/EÜ (ELT L 138, 30.4.2004, lk 12).
- ⁽¹⁴⁾ ELT L 176, 15.7.2003, lk 11.
- ⁽¹⁵⁾ EÜT L 237, 21.9.2000, lk 1.
- ⁽¹⁶⁾ EÜT L 114, 24.4.2001, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 196/2006 (ELT L 32, 4.2.2006, lk 4).
- ⁽¹⁷⁾ EÜT C 135, 6.6.2002, lk 1.

(19) Kõnealuse kolme protokolli lepinguosalisel peaksid edendada asjakohast haridust ja koolitust ning propageerivad avalikkuse teavitamist kõigi kolme protokolli eesmärkidest, meetmetest ja kohaldamisest.

(20) On asjakohane, et Euroopa Ühendus kiidab kõnealused protokollid heaks,

ON TEINUD JÄRGMISE OTSUSE:

Artikkel 1

Euroopa Ühenduse nimel kiidetakse heaks 7. novembril 1991. aastal Salzburgis allkirjastatud Alpi konventsiooni pinnasekaitseprotokoll, ⁽¹⁸⁾ energeetikaprotokoll ⁽¹⁹⁾ ja turismiprotokoll. ⁽²⁰⁾

Artikkel 2

Nõukogu eesistujale antakse volitus nimetada isik(ud), kellel on õigus anda ühenduse nimel Austria Vabariigile hoiule heakskiit-

miskiri vastavalt pinnasekaitseprotokolli artiklile 27, energeetikaprotokolli artiklile 21 ja turismiprotokolli artiklile 28.

Samal ajal annab volitatud isik/annavad volitatud isikud hoiule deklaratsioonid protokollide kohta.

Artikkel 3

Käesolev otsus avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Luxembourg, 27. juuni 2006

Nõukogu nimel

eesistuja

J. PRÖLL

⁽¹⁸⁾ ELT L 337, 22.12.2005, lk 29.

⁽¹⁹⁾ ELT L 337, 22.12.2005, lk 36.

⁽²⁰⁾ ELT L 337, 22.12.2005, lk 43.

KOMISJON

KOMISJONI OTSUS,

19. juuli 2006,

millega tunnistatakse põhimõtteliselt täielikuks üksikasjaliku läbivaatuse jaoks esitatud toimikud, pidades silmas metaflumisooni võimalikku kandmist nõukogu direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse

(teatavaks tehtud numbri K(2006) 3238 all)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2006/517/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

lõikele 2 edastanud asjaomase toimiku komisjonile ja teistele liikmesriikidele, samuti toiduahela ja loomatervis-hoiu alalisele komiteele.

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 15. juuli 1991. aasta direktiivi 91/414/EMÜ taimekaitsevahendite turuleviimise kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 6 lõiget 3,

ning arvestades järgmist:

(1) Direktiiviga 91/414/EMÜ nähakse ette ühenduses lubatud, taimekaitsevahenditesse lisatavate toimeainete loetelu täiendamine.

(2) 29. märtsil 2005 esitas BASF Agro S.A.S. Ühendkuningriigi ametiasutustele toimiku toimeaine metaflumisooni kohta koos taotlusega kanda kõnealune toimeaine direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse.

(3) Ühendkuningriigi ametiasutused on teatanud komisjonile, et esialgse läbivaatuse põhjal vastab asjaomase toimeaine kohta esitatud toimik direktiivi 91/414/EMÜ II lisas esitatud andme- ja teabealastele nõuetele. Näib, et esitatud toimik vastab ka direktiivi 91/414/EMÜ III lisas esitatud andme- ja teabealastele nõuetele ühe asjaomast toimeainet sisaldava taimekaitsevahendi puhul. Taotlejad on seejärel vastavalt direktiivi 91/414/EMÜ artikli 6

(4) Käesoleva otsusega tuleks ühenduse tasandil ametlikult kinnitada, et kõnealust toimikut käsitatakse direktiivi 91/414/EMÜ II lisas ja vähemalt ühe asjaomast toimeainet sisaldava taimekaitsevahendi puhul III lisas sätestatud andme- ja teabealastele nõuetele põhimõtteliselt vastavana.

(5) Käesoleva otsusega ei tohiks piirata komisjoni õigust nõuda taotlejalt täiendavate andmete või lisateabe esitamist teatavate toimiku punktide selgitamiseks.

(6) Käesoleva otsusega ette nähtud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Ilma et see piiraks direktiivi 91/414/EMÜ artikli 6 lõike 4 kohaldamist, vastab käesoleva otsuse lisas nimetatud toimeaine kohta esitatud toimik, mis on komisjonile ja liikmesriikidele esitatud kõnealuse aine kandmiseks nimetatud direktiivi I lisasse, põhimõtteliselt kõnealuse direktiivi II lisas sätestatud andme- ja teabealastele nõuetele.

Samuti vastab kõnealune toimik nimetatud direktiivi III lisas sätestatud andme- ja teabealastele nõuetele ühe asjaomast toimeainet sisaldava taimekaitsevahendi puhul, võttes arvesse kavandatud kasutusviisi.

⁽¹⁾ EÜT L 230, 19.8.1991, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni direktiiviga 2006/45/EÜ (ELT L 130, 18.5.2006, lk 27).

Artikkel 2

Referentliikmesriik jätkab asjaomase toimiku üksikasjalikku läbivaatamist ning esitab selle läbivaatamise tulemused ja soovitused asjaomase toimeaine direktiivi 91/414/EMÜ I lisasse kandmise või kandmata jätmise kohta, samuti sellega seotud tingimused Euroopa Komisjonile nii kiiresti kui võimalik ja hiljemalt aasta jooksul alates käesoleva otsuse avaldamisest *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 19. juuli 2006

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Markos KYPRIANOU

LISA

KÄESOLEVAS OTSUSES KÄSITLETUD TOIMEAINED

Nr	Üldnimetus, CIPACi nr	Taotleja	Taotlemise kuupäev	Referentliikmesriik
1	Metaflumisoon CIPACi nr 779	BASF Agro S.A.S.	29.3.2005	Ühendkuningriik

(Euroopa Liidu lepingu V jaotise kohaselt vastuvõetud aktid)

NÕUKOGU ÜHINE SEISUKOHT 2006/518/ÜVJP,

24. juuli 2006,

Libeeria vastu suunatud teatud piiravate meetmete muutmise ja uuendamise kohta

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu lepingut, eriti selle artiklit 15,

ning arvestades järgmist:

- (1) Nõukogu võttis 10. veebruaril 2004 vastu ühise seisukoha 2004/137/ÜVJP, mis käsitleb Libeeria vastu suunatud piiranguid,⁽¹⁾ et rakendada ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooniga 1521 (2003) Libeeria suhtes kehtestatud meetmeid. Kõnealuseid meetmeid uuendati nõukogu ühise seisukohaga 2006/31/ÜVJP.⁽²⁾
- (2) Seoses hiljutiste arengutega Libeerias võttis ÜRO Julgeolekunõukogu 13. juunil 2006 vastu resolutsiooni 1683 (2006), millega kehtestatakse täiendavad erandid relvaembargot käsitleva ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1521 (2003) lõike 2 punktides a ja b sätestatud meetmetele.
- (3) ÜRO Julgeolekunõukogu võttis 20. juunil 2006 vastu resolutsiooni 1689 (2006), millega pikendatakse veel kuue kuu võrra ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1521 (2003) lõikes 6 kehtestatud meetmeid, millega keelatakse Libeeria töötlemata teemantide importimine.
- (4) ÜRO Julgeolekunõukogu otsustas mitte uuendada ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1521 (2003) lõikes 10 kehtestatud meetmeid, millega keelatakse kõikide Libeeria riast pärinevate ümarpalk- ja puidutoodete import ühendusse; Julgeolekunõukogu otsustas selle otsuse siiski üheksakümne (90) päeva pärast uuesti läbi vaadata ning need meetmed uuesti kehtestada, kui talle pole nimetatud ajavahemiku jooksul teatatud metsandussektori reformi järelevalvekomitee (FRMC) soovitatud metsanduslaste õigusaktide vastuvõtmisest.

- (5) Seetõttu tuleks muuta ühise seisukohaga 2004/137/ÜVJP kehtestatud ja ühise seisukohaga 2006/31/ÜVJP uuendatud meetmeid ning, kui see on asjakohane, neid uuendada, et jõustada ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsioonid 1683 (2006) ja 1689 (2006).

- (6) Teatavate nimetatud meetmete rakendamiseks on vaja ühenduse meetmeid,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA ÜHISE SEISUKOHA:

Artikkel 1

Lisaks ühise seisukoha 2004/137/ÜVJP artikli 1 lõikes 2 sätestatud eranditele ei kohaldata ühise seisukoha 2006/31/ÜVJP artikli 1 lõike 1 kohaselt kehtestatud meetmeid:

- a) tulirelvade ja laskemoona suhtes, mis on juba antud julgeoleku eriteenistuse (*Special Security Service*) liikmetele väljaõppeks ning mis jäävad eriteenistuse vastutusel koormamata kasutusse tingimusel, et nende üleandmine eriteenistusele on eelnevalt heaks kiidetud ÜRO Julgeolekunõukogu resolutsiooni 1521 (2003) lõike 21 kohaselt loodud komitee (edaspidi "komitee") poolt, ning selliste tulirelvade ning laskemoonaga seotud tehnilise ja rahalise abi suhtes;
- b) tulirelvade ja laskemoona suhtes, mis on mõeldud kasutamiseks Libeeria valitsuse politsei- ja julgeolekujõudude liikmetele, kes on alates ÜRO Libeeria missiooni algusest kontrollitud ja välja õpetatud, tingimusel et komitee on sellised tarned Libeeria valitsuse ja ekspordiriigi ühistootluse alusel eelnevalt heaks kiitnud, ning selliste tulirelvade ning laskemoonaga seotud tehnilise ja rahalise abi suhtes.

Artikkel 2

Ühise seisukoha 2004/137/ÜVJP artikliga 3 kehtestatud meetmeid kohaldatakse järgmisel kuuekuulisel ajavahemikul kuni 22. detsembrini 2006, kui nõukogu ei otsusta teisiti kooskõlas mõne tulevikus vastuvõetava ÜRO Julgeolekunõukogu asjakohase resolutsiooniga.

⁽¹⁾ ELT L 40, 12.2.2004, lk 35.

⁽²⁾ ELT L 19, 24.1.2006, lk 38.

Artikkel 3

Käesolev ühine seisukoht jõustub selle vastuvõtmise päeval.

Artiklit 1 kohaldatakse alates 13. juunist 2006 ja artiklit 2 alates 23. juunist 2006.

Artikkel 4

Käesolev ühine seisukoht avaldatakse *Euroopa Liidu Teatajas*.

Brüssel, 24. juuli 2006

Nõukogu nimel
eesistuja
K. RAJAMÄKI
